

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas II Lapkričio-November 15 d., 1920 m. No. 19 (92)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill.
Under Act of March 3, 1879.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$2.50
6 Months	1.25
In Foreign Countries Yearly	3.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$2.50
Pusmečiui	1.25
Pavienis Numeris	15
i Užrubežj Metams	3.00

"VYTIS"
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Piliava Lietuvai.

Lietuviai esame mes gimę,
Lietuviai turime ir būt;
Tą garbę gavome užgimę,
Jai neturim leist pražūt.

Girėnas.

ENKŲ baltasis aras, lietuvių tautos ir ir jos žmonių laisvės amžinas ir mirtinas priešas, veda į Lietuvos kraštą grobuonių gaujas. Ugnimi ir kardū naikina lenkai mūsų brangios šalelės tur-tus, vergia lietuvius prie savo poniško jungo. Skaudžiai jie mindžioja krauju ir ašaromis aplaisty-tus Lietuvos laisvės išdygusius diegus.

Netekę sąžinės ir žmogiškumo, apjakinti niekad nepasotinamu noru grobio, skriaudos, kraujo ir de-gėsių, lenkų imperialistai veržiasi į Lietuvą verguvės kančių retėzių kaltų, lietuvių dvasios ir valios į geleži-nius grandinius rakintų.

Mūsų tautos laisvė, Lietuvos žmonių gerbuvė ir laimė atsirado didžiausiam pavojui. Prieš sunkiai

apginkluotus priešus, visu smarkumu žiauriai puolančius ant Lietuvos krašto sunku atsilaikyti nors dvasia labai galingai, bet ginklais neturtingai Lietuvos karinei pajėgai. Mes, amerikiečiai lietuviai, jaunimas turime savo broliams ir draugams eiti su greita parama ir stoti Lietuvos laisvės gynėjams į talką.

Smarki, kruvina, mūsų tautos likimą lemianti kova verda Lietuvos karo laukuose. Žvanga ginklai, upeliais kraujas plaukia, krenta šimtais Lietuvos bernužėlių jaunos galvuzės. Motinėlių ir sesučių gailiomis ašarėlėmis patvino keliai ir takeliai.

Balnoja Lietuvos bernužėliai žirgus, drąsiai joja į karužę, narsiai kovoja su galingesniu ir stipresniu priešu. Nepaiso laisvės gynėjai alkio, šalčio ir mirties, kad tik Lietuva būtų laisva ir laiminga.

Lietuvos Vytis nepasiduoda Lenkijos ariui, smarkiai kerta kardu į aro sparnus, bando jį vyti lauk iš Lietuvos krašto, bet dar neišgali, dar jam maža jėgų. Lietuvos Vytis su savo karžygiais laukia paramos visų Lietuvos sūnų, o ypač tų, kurie nuo Lietuvos vargo ir karo laukų gyvena toli, už jurių marių, už plataus vandenyno, Amerikos laisvame krašte.

Lietuvoje eina smarki kova ant žūt ar būt.

Ar girdit, kaip žvanga Lietuvos bernužėlių ginklai kovoje su priešu už laisvę ir garbę mūsų tautos? Ar jaučiat, kaip sunkiai alsuoja lenkiško aro pavargus krūtinė! Dar reikia smūgių kelių, galingų, tvirtų ir kris nedoras lenkų aras ant žemės. Lietuvos Vyčio kardu pervertas mirs negarbinga mirčia.

Lietuvos Vyčio karžygiai kovą laimės. Teisybė į padanges iškils, o skriauda bus paminta po kojų, jei mes, į Lietuvos Krivių rūbus įsilvilke, aukso ir sidabro aukas pilsimė gausiai Lietuvos Vyčio kareivių ginklams, jei nesigailėsime atnašos padaryti Lietuvos laisvės ir nepriklausomybės obalsiam.

Vytės ir Vyčiai, kurkime šiandiena Amerikos lietuviuose Lietuvos laisvės aukurą ir pilkime ant jo gausiai pilnomis rieškučiomis aukų auksu ir sidabru Lietuvos narsiai kariuomenei, Šauliams, Geležiniam

Vilkui, Perkūno artilerijai ir visiems, kas Lietuvos laisvę nuo pavojų gina.

Visi Amerikos lietuviai pilkime piliavą Lietuvos laisvės reikalams. Paliuosuokime Vilnių ir visą Lietuvos kraštą iš po nedoros globos lenkų baltojo aro.

Brožuži, tu lietuvis, tau brangi gimtinė šalėlė ir jos laisvė, iš apmaudos širdis kraujais paplūdusi; norėtumei, karda į rankas pagavęs, sėsti į žirgą ir ginti Lietuvos kraštelį, bet neturi šiandiena progų, — eik skubiai prie Lietuvos laisvės aukuro ir pilk ant jo aukso kiek gali, pilk daugiau kaip gali. Lietuvos bernužėliai už tavo auksą nusilies švino kulkelių ir išgins lauk iš Lietuvos nedorus lenkus, mūsų tautos laisvės piktus vaigus.

O, kaip džiaugsis iš tavo aukos Lietuva! Laimingas būsi jos pagarbos užsitarnavęs. Užtat pilk piliavą, pilk šiandiena, nelauk rytojaus.

Sesute, tau vilgo rausvus skruostus karti ašarėlė, gaila žalio rūtelių darželio išminto, ištrypto lenkų nekadėjų, virpo iš gailėsio širdis. Cit! neverk! Štai stovi Lietuvos laisvės krivių aukuras. Eik prie jo ir pilk saują aukso pinigėlių, pilk nesigailėdama. Lietuvos bernužėliai, rūtelių darželio bijūnėliai, už tavo aukas nusikals plieno kieto karda, nukaus juomi priešus ir vėl sužaliuos gražiai rutelių darželis ir vėl tu būsi laiminga, linksma.

Tavo jautri dainelė linksmins prasi-blavusias Lietuvos padanges ir po sunkių karo vargų pailsio trokštančią bernelio širdelę.

Mes esame lietuviai, mums gyvybę davė Lietuva, tat pilkime piliavą, kad mūsų tauta būtų nepriklausoma ir laisva.

Svetimieji mums nedavė nieko, iš jų ateityje nesitikime daug. Ką patįs iškovosime, tą ir turėsime.

Į Lietuvos krivių eiles pirmutiniai stokime mes, Vytės ir Vyčiai. Iš mūsų daugiausiai laukia ir tikis Lietuva.

Tat pilkim piliavą ir bus jinai laisva. Iš savo gausių aukų Lietuvos Vyčio kareivių pulkams liekim šautuvus, kanuoles, nesigailėkime pinigų ginklams Lietuvos laisvės priešams nukauti.

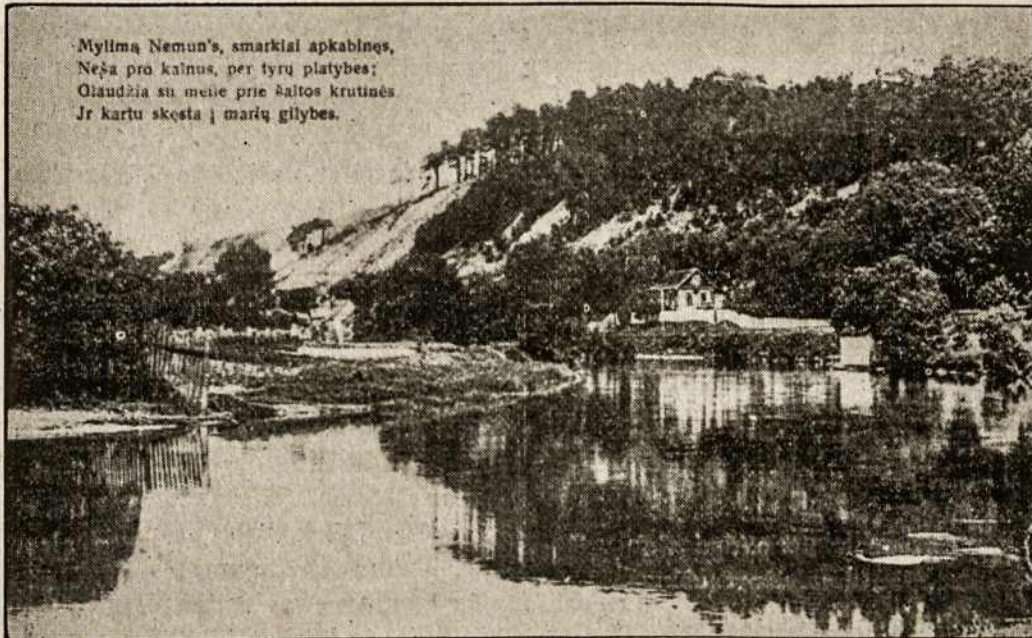
Lai tirpsta mūsų turtas, pinigai.
Lai gyvuoja laisva Lietuva!

Žynys.

P. S. Lietuvos Vyčių aukos Lietuvos
laisvės reikalams būtina turi būti pažymė-

tos "Vytyje", kad parodžius visiems, kad
Vyčiai uoliai ir karštai dirba Lietuvos nau-
dai. Vyčiai ir Vytės, kuopos ir apskričiai
privalo apie Vyčių aukas Lietuvai į "Vyti"
pranešti.

Ž.

Mylima Nemun's, smarkiai apkabines,
Neša pro kalnus, per tyrų platybes;
Olaudžia su meile prie šaltos krutinės
Ir kartu skosta į marių gilybes.

Kur banguoja Nemunėlis,
Kur Šešupė miela plaukia,
Ten Lietuva mano brangi,
Tenai širdį mano traukia.....

Lietuvos Kareiviams ir Šauliams.

Vargais ir krauju iškovotą Lietuvos
laisvę mina po kojų lenkų legionai, veržda-
mies gilyn į Lietuvos kraštą.

Į pačią Lietuvos širdį Vilnių pataikė
lenko grobuonio vilyčia.

Lietuvos karo laukuose verda kruvina
kova.

Lieja kraują ir guldo galvas narsūs
Lietuvos bernužėliai.

Lietuvių kūno pajėgos silpsta, bet dva-
sia jų stipra ir galinga. Tik lietuvių lavo-
nais eidami lenkai tegalės iš lietuvių laisvę
paveržti.

Verkia Lietuva savo didvyrių, verkia
močiutė sūnaus numylėto, verkia sesutė ber-

nelio doobilėlio.

Neleiskim tėvynės laisvės diegų min-
džioti gyvuliškai lenkų bandai.

Lietuvos kareiviams ir šauliams eikime
į pagelbą.

Meskime ant Lietuvos aukuro lietuvių
kareiviams ir lietuvių šauliams pinigų gin-
klams.

Ginklų Lietuvai reikia kuodaugiausia.
Vyčiai! kiekvienas iš mūsų nors po vieną
šautuvą Lietuvos laisvei apginti nupirkime.

Šiandiena grėsia Lietuvai didžiausias
pavojus, šiandiena ir paramos tėvynei tei-
kime.

Ex-Kareivis.

-: Patvarumas. :-

Pirmyn! visi širdies troškimai:
 aš jaunas, man dar daug kelių.
 Ir ateitis, ir atminimai
 man dar neliko be gėlių!
 Kaip tarp šakų margi žaidimai
 rausvos saulutės spindulių,
 taip žaidžia mano dvasios rimai
 pilni giedros ir sopulių.

Faustas Kirša.

AUNIME slepiasi daug nepaprastos galybės, kuri jį nuolat skatina į darbą už kilnius idealus. Jaunimas ieško savo gyvenimui tikslo prakilniuose obalsiuose; nerimsta, kovoja su sunkiausiomis gyvenimo aplinkybėmis ir pilnas vilties, pasišventimo ir pasirizimo jisai žengia pirmyn į gražių darbų ir dar gražesnių minčių srytis.

Jaunimo siekiniams prie aukštų idejų dažnai pakerta sparnus kliūtis, nepasisėkimai; dažnai jis skindamas savo darbuotės pirmąjį barą, susiduria su kieta uola ir jau gražioms jo pastangoms pasirodo liūdnas galas. Bet štai, žiūrėk, jaunimo dvasios ir troškimų lankstus sparnai suplezdenę gyviau ir smarkiau, kyla virš uolų ir audrų ir drąsiai skaisčios dangaus mėlynės beribę raižo. O jei jaunimo pečius prispaudžia sunki ir nepakeliama nepasisekimų našta ir jisai nenoromis suklumpa, tai ir čia jo darbus ateitis apvainikuoja pergale žyme. Jo pramintu taku eina kiti. Šarvoti giliu pasišventimu ir tvirtu pasirizimu jie skina toliau pirmųjų kovotojų pradėtąjį taką prie kilnių idejų. Vienų pasiaukavimas ragina į darbą kitus ir siekia jie "artyn prie grožės, prie šviesos, tolyn nuo žemiškų purvų"...

Kas yra ta galybė, kuri jaunimą ragina, traukia ir vilioja prie pasiaukavimo ir į darbą prie aukštesnio tikslo? Kodėl mūsų jaunimas taip ryškiai išsiskiria savo dvasios palinkimais iš visuomenės tarpo? Ir kodėl skaisčius jaunimo bury atgija gyvenimo audrų sukietintos širdis ir švelnėja atšipe jausmai?

Jaunimą suprantas, pažįstas ir mylis žmogus greitai atsakys:

— Jaunystės jautrumas, karštis ir ugnis.

Žmogus savo uždaviniams atlikti pasisėmęs gilaus mokslo, įgijęs plataus gyvenimo pritarimo ir išanksto prisirengęs atremti priešų antpuolius jė nešamoms idėjoms griauti, — panašus į kalvį stovintį su kūju rankose ir pasirengusį iš geležies kibirkštis skelti. Bet jeigu kalvėje nebus židinio — ugnies geležei kaitinti ir priekalo, tai sunkiausias kalvio kūjis neišskels kibirkščių. Šį vaizdelį galima prilyginti prie jaunimo ir visuomenės.

Visuomenės dvasia, širdis ir židiny yra jaunimas, kurio jautrumas ir karštis gražiausiems idealams erškėčiuotus takus praskina ir išlygina. Niekas nemoka taip jausti ir neišgali tiek dirbti ir pasiaukoti, kaip mūsų jaunuomenė jaunystės gražaus karščio ir jautrumo raginama pirmyn prie idealo. Jaunųjų karštis inkaitina senesnius ir tokiu būdu kūriasi visuomeniškas židiny, iš kurio skleidžiasi maloni šiluma, gaivnanti mūsų gyvenimo grožę, daile ir kilnius palinkimus.

Pasaulio turtai, garbės vainikai ir ilgų metų patirimai sulyginus juos su jaunystės gražiu karščiu yra tik šešėlis. Jie dyla, kaip kietas akmuo nuo vandens lašų.

Jaunystės karštis nėra paikus dalykas, kaip tūli žmonės jį sau įsivaizdina. Tai ne paikystė, tik labai gražių ir kilnių jausmų veržiantysis aikštėn šaltinis, tai sriaunaus upelio bėgimas, tai laimės ir džiaugsmo spinduliai, kurie jaunystę dabina siekiniais prie idealo, o senesniems paguodos neša.

Jei Augščiausias saulę paslėptų nuo žmonių akių, arba kas nuo dangiškų mėlynių nurankiotų žvaigždžių milijonus, pasaulis atrodytų tuščias ir šaltas. Sustotų plakus žmogaus širdis ir išnyktų gamtos grožės dažai.

Atskirk jaunystę nuo karščio ir ugnies.

ir pajusi tuojau, kad visuomenės pulsas šaltas paliko. Gražus siekiniai ir kilni idealai grius nuo aukšto pjedestalo ir sutrupės į tūkstančius skeveldrų. Jų surankioti ir sudėti į krūvą neįstengs didžiausias pasaulio išminčius, jei jaunystė liks be karščio ir be ugnies.

Vienas lietuvis darbuotojas yra pasakęs: "Smagu su jaunimu kovoti, ne gėda suklupti ir vėl aukštyn išsikelti."

Tame sakinyje yra labai daug tiesos ir gražios išminties. Kas gyvena ne vien savo naudoms dėlei, bet ieško idealo, tas artimiausių idėjos draugų ir pritarėjų jaunimo tarpe suras. Ir neapsivils jaunimą į talką pasikvietęs.

Bijantiems jaunystės karščio, gražiausi jaunimo troškimai atrodoys menki ir paikūs. Jie gyvendami atskirtame nuo jaunimo pasaulyje, jaunos minties kripsnio nesupras ir karštos širdies troškimų neatjaus.

Iš mažos menkutės kibirkštėlės dažnai kyla didelis gaisras ir palieka iš gražaus, turtingo namo degėsių ir pelenų krūvas. Namus sudegina arba paties šeimyninko neatšargumas arba piktadario rankos iškelta ugnies kibirkštis.

Panašiai galėtų atsitikti ir su jaunimu, jei jisai savo karščio nevaldytų doros ir principų dėsniais ir leistų svetimiams šeimyninkauti savo sieloje. Jaunimo širdies kilni troškimai nukentėtų labai ir nedori žmonės lengvai jį panaudotų savo tikslams, jei mūsų jaunimas siektų prie idealų išblaškytomis jėgomis, kiekvienas sau, nesusirišęs į jaunimo organizacijas. Susilauktume tada ne vienos jaunimo gražių troškimų degėsių krūvos. Bet šiandiena tokia baimė yra visai nereikalinga. Mūsų jaunimas siekia ir ieško idealų, jungdamas savo jaunas pajėgas į burius ir karščio rodo tik gražiems ir šviesiems obalsiams, iš kurių naudoms tikisi kitiems ir sau.

Lietuvių jaunimo organizuota jėga griežtai priešinsis visoms dėdamoms pastangoms jį blogam tikslui pavergti.

Lietuvių katalikų jaunimo ateitis gra-

ži ir šviesi. Jis savo gyvenimui gražius ir tvirtus pagrindus tiesia ir gyvai, jautriai ir karštai prie idealų siekia.

Tomas Edisonas mažu vaiku būdamas pamylėjo karštai chemiją, bet būdamas neturtingu, negalėjo savo numylėtai mokslo šakai pilnai pasišvesti. Bet jis nenuleido rankų. Vargo, pusbadžiavo ir karštai savo tikslo siekė. Ir po ilgų metų sunkaus darbo Edisonas visame pasaulyje pagarsėjo, o šiandiena jo turtas siekia milijonus dolerių. Prie karščio ir pasišventimo Edisonas dar turėjo užtektinai patvarumo, kuris jį iš vargų išvedė į platų pasisekimo vieškelį.

Patvarumas yra gyvenimo geriausias pagrindas. Karštis širdį, sielą, jausmus uždega begaliniu troškimu surasti savąjį gyvenime idealą, jautrumas idealo vertę atjaučia, gi patvarumas prie to idealo tiesiausiai keliu priveda.

Blaškytis nuo vieno daikto ant kito nenaudinga. Žiogas linksmai bešokinėmas visą vasaros laiką, žiemai atėjus nei pastogės nei maisto neturėjo ir šaltis jam gyvybės jėgas pakirto. Skruzdė darbštus ir patvarus gyvūnėlis šiltą namelį pasigamina, maisto prisirinko ir be baimės laukė žiemos šalčių. Iš žiogo pavyzdžių sau neieškokime, o skruzdę pasekti gal būtų naudinga ir garbinga.

Vėjalis supama į visas puses nendrė lūžta ir džiūsta jokios atminties po savęs nepalikdama. Blaškomas gyvenimo audrų jaunimas, neturintis prieš savo akis idealo ir siekiantis prie kokio nors tikslo be karščio ir patvarumo panašus į vėjo supamą nendrę.

Jaunimo vyriausiu uždaviniu yra surasti savo gyvenimo tikslą, pasirinkti prie jo tiesiausį kelią ir apsišarvojus jaunystės karščiu, jautrumu ir patvarumu drąsiai žengti pirmyn prie aukštų idealų.

Patvarumas jaunimo geriausias draugas; jisai neapgaus ir neapvils, bet kovoje su gyvenimo verpetais ir audromis visados prie pergalės ir tikslo išves..

Augštaičių Jonas.

Ant Berybio Okeano.

Ten toli, už jūrių marių, saulė nusileido
Ir jau nebmatyti skaistaus josios veido,
Nuliūdo gamta nebetekus šviesos;
Mirazai auksinę uždėjo karūną
Ant bangų viršunių ir audžia į krūvą
Ir ašaros bįra lašeliais rasos.
Sutemo ...

* * *

— Ten žvaigždė jau teka,
Skindama sau taką,
Ji auksiniais spinduliais
Nakties uždangą praskleis.
Dega, dega it vulkanas
Tas berybis okeanas,
Kartu uždegė mane
Ta šventa dangaus ugne.
Ryškiai blaivosi mėlynė,
Kur sietynai susipynė;
Jau nušvito takas mano
Ant berybio okeano.

* * *

Plaukia, plaukia mano laivas
Drąsiai pro uolas be baimės
Į tą šalį grožio, laimės...
Ten jau Žvaigždė užtekėjo,
Jūrą atspindžiais užsėjo
Ir krūtinėj' laisvą mintį
Jau sukėlė... Sako "Irkis
Drąsiai pro uolas be baimės
Į tą šalį grožio, laimės".

* * *

Bet... ak, tolimas dar kelias,
Ar užteks jėgų įvalias?
Štai jau bangos kelias, kelias,
Ar išplauksiu jūre—marias?
Temsta akis, ilsta rankos,
Bangos kyla be atvangos;
Temsta, temsta Žvaigždė mano,
Ant berybio okeano.
O ant jo ugninio veido
Jau šešėlis nusileido,
Ir tamsiomis skaromis
Uzsiklėstė sau akis.
Jau atšalę ir aptemę

Spinduliai neliečia žemę...
O vienok kada prašvis
Ta klaiki, tamsi naktis.
Ji negirdi, Ji nemato
Iš aukštybių didžio rato,
Kad tos bangos susitarę,
Mano laivui skelbia karę.
Šit jau laužia laivo stiebą,
Bangos "requiem" gieda...
Nejau paskutinė atėj' valanda,
Jau užgeso Žvaigždė, užauja audra;
Jau pražuvo viltis
Toliau besiirtis

* * *

Ant parlaužto stiebo
Nusileido paukštis.
O kad gaučiau jo sparnus,
Lėkčiau, lėkčiau į namus.
Bet ir jo sparnai nesykį
Audrų marių sudraskyti;
Jis ieškodamas globos,
Manė, čia ilgiau sustos.

Nelaimingą jau pagavo
Rūsčios bangos glėbin savo;
Suplasnojo ir išnyko,
Jokio ženklų nepaliko.

* * *

Vis naktis, tamsi naktis,
Merkia prigimčiai akis.
Nesimerkia akis mano,
Ant berybio okeano.

Vėjas pučia be atvangos,
Kyla, kyla rūsčios bangos.
Jau apleido sviet's... mane,
Kur neši audri mane?
— Štai vilties da mažutėlė,
Blykstelėjo kibirkštėlė;
Degu gęstantį žibintą,
Te jūra nuo jo nušvinta.
Jis jau šviečia kelią mano,
Ant berybio okeano...

* * *

O banga, baisi banga!
Kyla, kyla taip staiga,

Lietuvos narsūs kariškiai, išsirinę geras pozicijas, laukia priešo puolimo. Jie taipgi laukia paramos iš Amerikos lietuvių. Ginklų kuodaugiausia turėtų parūpinti Lietuvos laisvės gynėjams Amerikos lietuviai. Šis vaizdelis geriausia pasako kur savo pastangas šiandien turime kreipti.

Iš išmetus laivą tvojo
Kieton uolon ir nuklojo
Degančioms žarijoms jūrą,
Šiurpuliai pakratė kūną.
Uolon sumušiau žibintą
Tik žarijos jūron krinta.
Jau nukrito paskutinė...
Tamsu... jūra begalinė
Užia, blaškos lyg pašėlus,
Bangų sukurius sukėlus.

* * *

Žvaigždė mano, Žvaigždė šviesi,
Kur nuskrydai, kur randiesi?
Tik pažvelgk iš didžio rato
Kur man plaukti? nesimato...
Tu savim puoši erdves
Tildai užiančias jūres:
Tu sušildyk ir mane,
Ta šventa dangaus ugne,
Kad per jūrą sukuriuotą
Aš priplaukčiau laimės uostą.

* * *

Štai jau švinta, švinta,
Spinduliai nukrinta

Ant berybio okeano,
Ten, kur plaukia laivas mano:
Plaukit, plaukit iš krūtinės
Mano dainos evolinės.

Kelkit dvasią, teikit jėgą,
Jinai miega.

IX—XV—XX.

Žilvitis.

Ateitis.

Ji ne deivė koki paslaptinga,
Dausų rūmuose glūdinti viena,
Neatskris ji paukštele ugninga,
Dovanomis, laime nešina.
Ji mummyse pamatus padėjus,
Laukia mūsų pastangų labų;
Kurkim patįs ją, nes tik kurėjus
Ji palaimin po sunkių darbų.
Kurkim ją lyg šventnamį dievybės,
Po plytelę nuolat dėdami,
Tvirti ryšiai broliškos vienybės,
Narsūs Vyčiai Vyčio vedami.

A. Jakštas.

(Iš "Lietuvos Gynimo Numerio")

J. K.

Kelkis.**Geležinis Vilkas.**

Jau staugia Vilkas geležinis:
 Jam gaila Lietuvių sostinės...
 Plačius atvērē jis nasrus
 Ir puolē ant Tēvynēs priēšo,
 Dantimis jojo kūnā plēšo:
 Koks jis narsus, koks jis baisus!
 Vai staugkie, geležini Vilke!
 Į karą kruvinā mus šauk
 Ir nesiliaukie, nenutilkie,
 Kol priēšo neišvysim lauk!
 Atgijo Vilkas geležinis,
 Dabar pavojų tik pažinęs.
 Penkis jis šimtmečius miegoj',
 Ir nekrutējo gįslos jo.
 Dabar jis sapnā Gedimino
 Visoms jau vykdo jēgomis,
 Ir gerklę žiauriojo kaimyno
 Aštriais sukando dantimis.
 Ir sudrebēj' širdis Sarmato:
 Kur krinta vienas Lietuvis,
 Ten penkis lenkų kūnus mato
 Ir savo galą jaučia jis.

Jam sako Vilkas geležinis:
 — Iš Vilniaus pasitrauk šalin!
 Nes, savo kraujuose patvinęs,
 Nelaimēn klimpsi vis gilyn,
 Kol neprieisi liepto galo:
 Tik kaulai tavo liks ant stalo!
 Ir tuos sutriuškinsiu visus,
 Kuomet nasruosna man paklius!
 Nes Vilnius mano yra miestas,
 Tu, lenke, nebuvai čion kviestas!
 Ir pyksta Vilkas geležinis:
 Bus lenkams galas paskutinis!
 Gerklėj' jiems atsistos šis karas,
 Ir jų plēšrusis baltas aras,
 Užspringęs Lietuvių kraujais,
 Tuoj paskutinį kvapą leis.

Vai staugkie, geležini Vilke!
 Kareiviams mūs drąsos įpilkie,
 Paskatink narsųjį mūs Vytį
 Priešus iš Lietuvos išvyti,
 Kad mūs trispalvė vėliava
 Ant Gedimino žengtų kalno!
 Ir kardo nepaleisk iš delno,
 Kol neatgims mūs Lietuva!

—Kelkis, kelkis, sūnutėli,
 Jau praaušo diena,
 Kalba jautriai motušėlė
 Ir griaudžiai verkšlena.

—Kelkis, priešai rengia mirtį:
 Skamba jų kardai;
 Lai kovoj' tau teikia viltį
 Lietuvos dievai...

Užgiedojo rytmetinę
 Garsiai vityrų,
 Jauną žadina krūtinę
 Pilkas debesys:

—Laikas keltis, bernužėli,
 Niaukiasi dangus,
 Sėsk į bėrąjį žirgelį,
 Sunki kova bus.

Ir pajuto jauna širdis;
 Atveria akis,—
 Lauke rago balsas girdis
 —Kelkitės! vagis!...

—Isibriovė jūsų ruman
 Laisvei kilpą nert,
 Kardą smeigti tautos kūnan,
 Kraują jūsų gert!

Suvirpėjo jautri styga
 Jaunuolio širdies,
 Greitai sėda jis į žirgą
 Gint jojo šalies.

—Broliai, sesers! jis sušuko,
 Mūs pačių kraujuos
 Kūnai priešų jau nutuko,
 Vykim laukan juos.

* * *

Brangus lietuvių jaunime,
 Balsas mūs tautos
 Šaukia visus prie ginimo
 Laisvės Lietuvos.

Ar išgirdę josios balsa,
 Imsime ginklus?
 Ar sukelsim bočių narsą,
 O priešams kapus?

Antanas.

Žibutė.

Aidų Aidužiai.

Virpanti, liūliuojanti, sidabro rindžiais skambanti jautrios dainelės melodija išsi-verzė iš jaunos krūtinės.

Meilės ir vilties sparnais ji kyla į pa-danges, skleidžiasi oro bangomis erdvėse, liejasi su vėjaliu lengvu ir švelniu pūtimu ir dingsta laimuzės ir minties drauguzės tolimoje šalelėje.

Ne! Jinai neišnyko. Pasislapsčiusi lai-muzės gražioje šalelėje, pasidžiaugusi meilės ir vilties spinduliais, pabučiavusi ir pamy-lavusi žiedų pumpurėlius, grįžta aidų aidu-žiais į mano širdelę ir vilioja skristi kartu į laimės kraštelį.

O kaip malonųs, skaitųs, grūžųs ir brangųs dainų aidužiai... Jie meilės, gilaus inkvėpimo pilni. Širdies stygą palytėję lengvu dvelkimu, ją amžinai prie savęs pri-prisiriša...

Dvasia veržiasi į amžinus laimės var-tus.

Mintis jau toli. Einu, bėgu, skrendu ir aš.

— Skrįskim, skrįskim;—medžių lapeliai plesnuoja.

— Skrįskim, skrįskim, — stiepias augš-tyn gėlelės.

— Skrįskim, skrįskim, — pūčia vėjalis smarkiau.

— Skrįskim, skrįskim, — šaukia kar-štai prigimtis.

— Cit! palaukit, — sako atminimai, ar jau pamiršot pirmosius meilės aidužius, kurie buvo gražesni ir skaistesni už šituos. Apvylė, apgavo jie.

— Sustok! rūsčiai gyvenimo likimas ta-rė, — ar jau viskas atlikta ir padaryta, kas buvo žadėta?

— Nesiskubink! vilties švelnus pasigirdo balsas, meilės ir džiaugsmo dar galėsi patir-ti pilnai ir čia. Net meilė gražiai nusi-šypojo.

Jautrios dainelės aidų aidužiai suskam-bėjo garsiau, vilioja su savimi skristi grei-čiau.

Bet mano sielos sparnai jau palinko žemyn. Gyvenimo sunki našta suspaudė pe-čius ir negalėjau iš vietos pasijudinti.

— Skrįskit aidužiai, skrįskit sau vieni, — širdis sudėjavo, — pabučiuokit laimū-zės skaututį veidelį, pasveikinkit ją nuo-manęs.

Pranyko aidužiai iš mano širdies.

Kur jus?

Vėjali švilpunėli, atpūsk dainų aidužius, atpūsk laimuzės žiedelio kvapsnelį į mano krūtinę.

Jūrės vilnele, suplak smarkiau vandenė-liu, pasūk laivelio vairą į mano kraštelį. Irsiuos dainos ir laimės aidužių ieškotų.

Aidužiai draugužiai, kur jus?

Pasislėpė vėjalis medžių šakose, jurių vil-nis surakino kietos uolos.

Nebgrįž aidužiai, nesulauksiu laimuzės. Svajonės beliko tik vienos.

Jaučiu, myliu ir kenčiu.

Laimuzės vis ieškau karštai.

O aidų aidužių vis dar nematyt.

Bet viltis nepaleidžia manes.

Gal sugrįš?

— O —

IŠ CIKLIAUS 'PRIE ATVIRO KAPO'

Kad tau ant karsto žemių aš bėriau,

Ar pajutai?

Kurčiai bildėjo karstas.. ką jaučiau,

Kad žemių Tau ant karsto aš bėriau?

Nukrito ašara į kapą Tau...

Žinai kieno jinai?

Tylėjo kapas... Žemių aš bėriau.

Kas pasakys, ar pajutai?

M. Vaitkus.

("Dainava").

Mūsų Jaunimas.

*“Tegul žaidžia mūs’ jaunimas,
Tegul linksminas dorai,
Nes jaunystės-juoksmo laikas —
Kaip upelis plauk tyliai.”*

Kas parašė šias eiles ir iš kur jas ėmiau, neatsimenu, bet atsimenu, kad jos į mane padarė gilaus įspūdžio, kuomet jas skaičiau. Aišku, kad gerbiamas eilių rašėjas jaunimą užjautė, juomi gērėjosi ir jį mylėjo. Ir kur-gi nemylės? Juk jaunimas yra ateinanti mūsų karta. Juk tai jame guli visa mūsų viltis. Gražiai užaugintu, išlavintu atjausti viską kas yra dora, dirbančiu tautos ir bažnyčios reikalais jaunimu, keliančiu dvasią, visi gērėsis ir džiaugsis, kaip džiutę eilių rašėjas.

Rašant šiuos žodžius, rodos matau eilių autorių sugrįžusį vakare namon iš jaunimo burelio pasilinksminimo.. Sėdi jisai kambario tyloje sau vienas ir mąsto, o jo mintys kaž-kur toli. Ant širdies malonu ir ramu. Sėdi ir svajoja. Mintys skrieja svajonių sparnais ir grįžta atgal į jaunimo būrelį. “Ak, tas jaunimas, toksai linksmas, malonus ir meilus”, rodos kalbasi dainius su savim. Ir taip jam gerai buvo jo tarpe būti, o dar geriau apie jį svajoti! Buvo ir jis jaunas ir jis linksminosi, žaidė su kitais.

Prisiminus jaunystės laiką, dvi dideli ašari nuriedėjo jo skruostais žemyn. Gaila jam tų dienų. Jos prabėgo greit ir daugiau nebegrįš. Iš jų liko tik viena atmintis, kurioje jis sau ramybės ieško.

Užsimąsto giliai, ima rankon paišėlį ir rašo ant popieros žodį “Jaunimas”. Ir kiek jame tas žodis minčių sukėlė! Dvasios pagautas rašo toliau ir trumpu laiku jo mintys ir jausmai susilieja į gausų eilių pintinėį. Parašęs svajoja toliau.

“Ir kas-gi uždraus jaunimui linksmintis ir žaisti? Kas jam pavydės to linksmumo? Tik kietos širdies žmogus tegali tai padaryti. Bet ką aš sakau, tai būtų beširdis, visai ne žmogus! Ar-gi jis galėtų užmiršti savo jaunas dienas, kuomet pačiam buvo malonu su jaunimu linksmintis? Ar jau užmiršo,

kaip jis pats laukė tos dienos, to vakarėlio, kada visas apielinkės jaunimas susirinks, pasikalbės, padainuos, pažais ir įspūdziais pasidalinęs linksmas grįžta namon”.

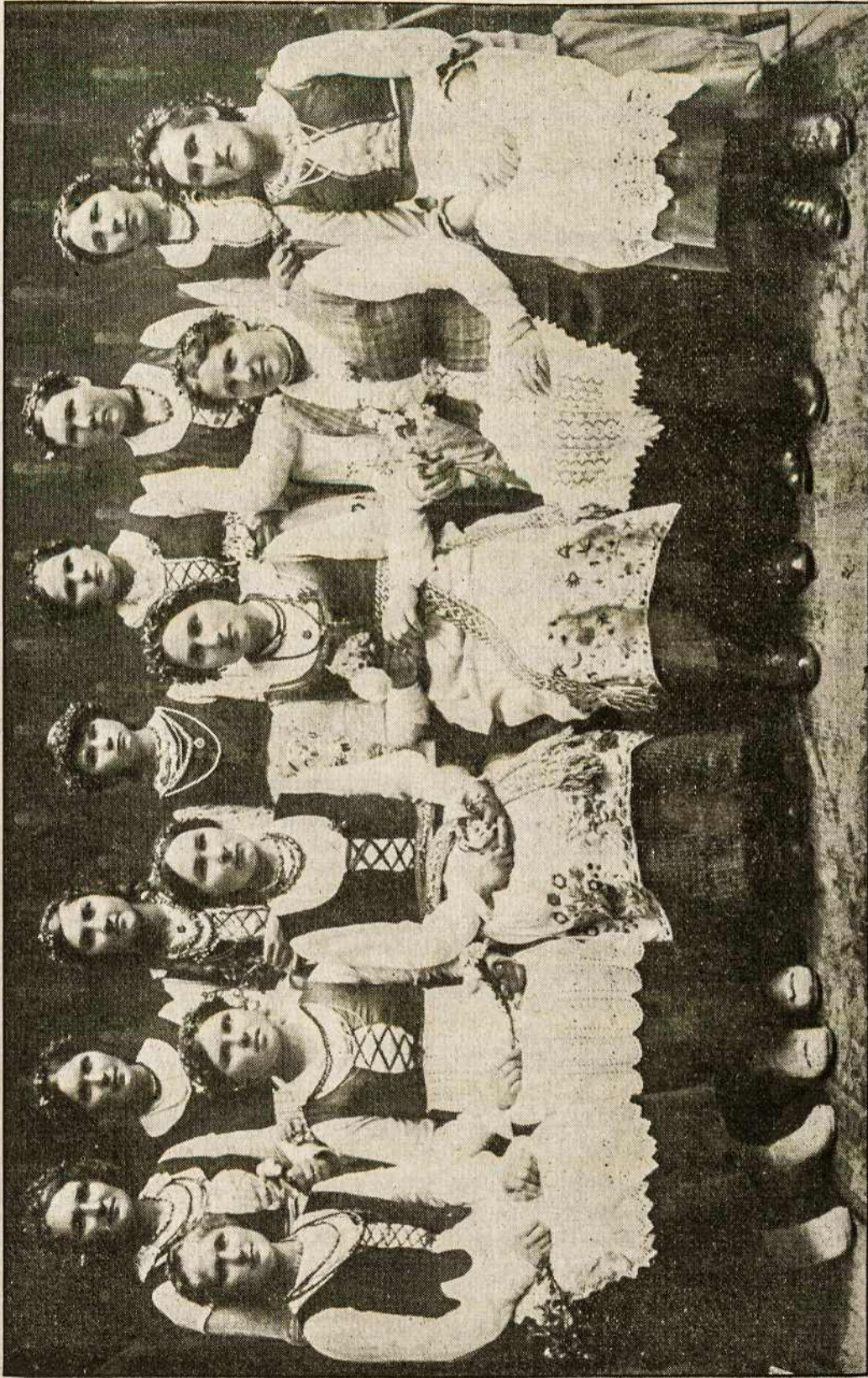
Jaunimas susipratęs, apsišvietęs niekad iš kelio neišklys, bet dar savo gražiu pavyzdžiu patrauks kitus prie savęs ir doroje juos sustiprins. Tikrai negerai daro tie, kurie neremia jaunimo darbų.

Tėvai, nedrauskite jaunimui spiestis į būrelius. Lai jis linksminasi ir kitus linksmina, “nes jaunystės juoksmo laikas”. Užaugęs jis jums džiaugsmui. Jūs-gi tautos ir dvasios vadovai, paremkite jį, parodykite jam prielankumo. Mokinkite jį išmintingais, gerais ir naudingais patarimais, atsimindami, jog mūsų jaunimas, tai mūsų ateitis, mūsų viltis. Už patarimus jaunimas bus jums dėkingas ir jus gerbs. Jaunimas gražiai dirbs, jei mes jam pritarsim ir raginsim visus rašytis į jaunimo kuopas-būrelius, kurių šiuo laiku beveik kiekviename miestelyje randasi. Traukime jaunimą prie “Vyčių”. Lai jis ten linksminasi, žaidžia, doroje ir dvasioje stiprėja. “Vyčių” susivienijimas Amerikoje duoda jaunimui progos įgyti apšvietos ir kuodidžiausio išsilavinimo. Užbaigiu savo rašinėlį dainiaus žodžiais, tinkančiais jaunimui Vyčiams.

*“Tegul žaidžia ir juokauja,
Mat, jaunimo tai dalis!
Tegul kaip tėvai dainuoja.
Tegul tautos būn viltis.”*

A. K. Tauragis.

Mokinės kirpimo bei stuvimo mokyklos, vedamos Anastazijos Juraitės Šiauliuose, Lietuvoje.
Uolios katalikų dirvoje veikėjos-lietuvaits, "Vyčio" mylėtojos.

BUDĖKIME.

*“Atsibus Tėvynės sūnus,
Didžią praeigą atminę;
Pagimdys vargai galiūnus,
Ugnimi uždegs krūtine!”*

Brangus Amerikos Lietuvų Jaunime! Metę platų žvilgsnį į šiuos mūsų dainiaus Maironio žodžius, išgilinkime į jų prasmę ir kiekvienas rimtai pagalvojęs, paklauskime savęs, ar ne laikas mums kaipo Tėvynės sūnams ir dukterims didžią praeigą atminti, o atminus ją, atsibusti jos dvasioje?

Nereikia mums didelio galvos laužymo suradimui skriaudų kaimynų priešų mūsų Tėvynei padarytų. Nereikia tų skriaudikų nei vardo prisiminti, o jau prieš mūsų akis stovi rusų žandaras vedas mūsų brolius už savo kalbos gynimą į kalėjimus, į tolimo Sibiro sniegus; skaudi kazoko nagaika raižė nevieną nekaltą lietuvį, norintį iš po despotizmo jungo pasiliuosuoti. Šiurpuliai pereina per visą kūną nuo Lenkų vergijos jungo dėmių. Jie gėrė tyrą nekaltą lietuvio kraują, čiulpė paskutinę gyvybę sultį, tik dėja, suraižytas lietuvio kūnas surumbėjo — paliko tvirtesnis ir jiems nepavyko gyvybę galutinai išnaikinti. Nelemtos vokiečių — kryžiuokų užgaidos slopinò Lietuvos dvasią, naikino jos turtą. Būdami vilkais avių kailuose, prisidengę katalikybės dvasia, jie grobė, plėšė kas lietuvio per ilgus metus buvo sutaupyta; kas buvo pirktą brangia pačių Lietuvos sūnų ir dukterų gyvastimi. Bet ir šiems pasisotinus, Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Vytauto karžygiškumas ir lietuvių kareivių narsa liepos 14—15 dd. 1410 m., padarė galą panašiam šeiminkavimui.

Plėšė, draskė, ardė Lietuvos kūną; kankino, slopino jos dvasią; žudė, kapojo, šaldė tolimam Sibire tautos gyvybę — Lietuvos sūnus, viėnok ir keliems priešams prie Lietuvos išnaikinimo prisidėjus, jiems nepavyko. Nors jie išdraskė Lietuvą į dalis, bet ji nenustojò gyvybės. Jos sūnus, dukteris praliedami savo kraują už tautos laisvę ir jos kalbą, sukūrė Lietuvai amžiną gyvybę aukurą.

Kaip tik Lietuvai žibtelėjo laisvės kibirkštis, vėl lietuvių širdis pradėjo gyvai plakti, kūnas tvirtėti ir štai nuo mirties patalo prisikelia laisva Lietuva... ir prabila pasauliui: — Man lemta gyventi!

Pradžia Lietuvos kūrimo darbo buvo gana sunki. Skaudžiai palietė ir nuvargino ją pasaulinis karas. Beto vėl atsirado gaujos naujų priešų, su kuriais reikėjo vesti aštrią kovą, kad krauju atgautas Lietuvos valstybės vairs neatatektų svetimiems. Vargo pagimdyti galiūnai — narsi Lietuvos kariuomenė parodė duris iš Lietuvos krašto vokiečių bermontininkams ir rusų bolševikams, Bet štai, kur buvęs, kur nebuvęs, atlindo trečias ir tai atkakliausias priešas — lenkai. Jų tikslai mums net per daug yra aiškūs. Jiems vėl norisi užgrobti jai ne visą, tai bent žymią Lietuvos dalį. Kaip anuomet Erodiene troško šv. Jono Krikštytojaus galvos, taip šiandien lenkai trokšta lietuvių kraujo. Gudriai Erodienei kruvinas darbas atlikti pavyko, bet lenkams nepavyks! ir kodel? Šis klausimas, brangus jaunime, tai mums nuspręsti ir tai nei valandėlės neatidėliojant.

Lietuvos laisvės rūmas jau pradėtas statyti. Bet dar žymios plytų dalies trūksta. Argi mes amerikiečiai neįstengsime pagaminti tam Laisvės Rūmui reikalingos dalies plytų ir cemento? ar neprisidėsime nors su medžiaginia Lietuvai pagelba, kurios ji šiandien jaučia trukumą iš mūsų pusės? Mes labai lengvu būdu galime teikti tą taip reikalingą pagalbą. Ir tą darbą atlikdami galime džiaugsmingai prabilti:

Lietuva, amžiais skriausta priešų,
Tau lemta vėl laisvėj' gyvuot,
Statyti rūmą aukštą, šviesų,
Kurį sūnams žadėjai duot.

Broliai ir sesers, sušukime visi griausmingu balsu mūsų priešui — lenkams:

*Jūs neturite vestuvių (lietuvio) rūbo.
Su savo purvinais darbais lauk iš mūsų*

šventyklos! Tai mūsų priedermė, pildykime ją
Pirkime kas gyvas Lietuvos Laisvės Pasko-
los Bonų. Rinkime įvairiais būdais aukas.
Amerikiečiai lietuviai, mūsų Tėvynė pavojuje!
Būdėkime.

Antanas.

Mano Svajonės.

Išnyko tos saldžios auksinės svajonės,
Išnyko kaip dūmas išblaškomas vėjo,
Beliko tik vienos krūtinėj' dejonės,
Užgeso žvaigždėlė, kur šviesiai spindėjo.

Ji mano takeliu inerciją klojo,
Ir liepė palikti vilingą pasaulį.
Prie savęs vis kvietė, masino, viliojo,
Tikėjau, nes rodės, kad ji neapgaulė.

Mane sužavėjo ta dangiška grožė,
Ryžausi dėl josios nužengt ik pat galo.
Ir ką? Ji kartybių man taure atvožė,
Išgėriau... Krūtinė nuodais jau apsalė.

Dabar jau pažįstu silpnybę to svieto,
Ir tuos visus žmones, kuriuos taip mylėjau
Ar skūstis ant jų? Žinau vargo kieta
Neišvengsiu ant tako, kuriuom žengt pra-
dėjau.

O mano svajone, kokia daug galinga,
Dejuojančiai širdžiai tu liepi tylėti.
Bet kodėl skausmuose esi veidmaininga,
Pavirsti į dygų laukinį erškėtį.

Žilvitis.

Lapas.

Auštant linksmam ir gražiam pavasario
laikui, nekantriai laukiame tos valandos, ka-
da visa gamta prisidengia žaliuoju dažu —
lapais. Juos išvydusios mūsų akys liekasi
užžavėtos lapų grože, gi širdis skęsta jų kva-
po saldume.

Užėjus šiltai vasarai, glaudžiamės po la-

pų sparnais, pavedame save laikinai jų glo-
bai, džiaugdamies suradę ramią vietą, lyg
kokią šventinyčią, kur net skaištus saulutės
spinduliai nedrįsta rodyti savo veido. Esa-
me dėkingi mes ir kiti lapo nuopelnams.

Tyras šaltinėlio arba upelio vanduo at-
veria veidrodį savo geradėjui lapui.

Giedromis dienomis ir vakarais vande-
ny atspindi lapo graži išvaizda. Rodos la-
pas ir vanduo būtų paskendę meilės gėlmėje.

Bet štai prisiartina ruduo, o su juo atei-
na šaltesnis oras, vėjas ir lietus, su kuriais
kovoje neištvėręs žaliasis lapas, garbingai
miršta nuo žiauraus rudens kardo — gels-
ta, vysta ir nuo medžio šakų puola ant žė-
mės. Kentėti jam reikia daug. Rudens vė-
jas blaško jį po visas šalis ir įtūžęs drebia
kur į dumblynę. Žmogus jį mindžioja be
pasigailėjimo. Bejėgio lapo, netekusio gro-
žės niekas nesigaili. O pirmiau juo gėrėjo-
si ir džiaugėsi visi.

Lapas jaučia jam daromas skriaudas.
Bando nuo žemės pakilti ir skristi vėjo spar-
nais toli, toli nuo pikto vėjo ir nedorų žmo-
nių, bet jėgų nebeturi. Pasikelia, palekia
ir vėl nusileidžia ant žemės. Jis šnabžda
griaudžiai: — Žmogau, atmink tau padary-
tą gerą praeity. Ar tik piktu temoki atsi-
teisti?

Koks geraširdis žmogus, susimylėjęs
ant išsklaidytų lapų, subraukia juos į krū-
vą ir uždega. Tokiu būdu jie išnyksta iš
žmonių akių ir jų kančios baigiasi.

Upelis ir tas savo širdies jautrumo ne-
teko. Vietoje priglausti nuo medžių krin-
tančius lapus savo dugne, jis
neša juos į vandenyną ir skandina plačių ir
gilių jūrių gėlmėse, kur nei žmogaus akis,
nei saulės spindulis lapo nebepasieks.

Kur dingio gera širdis ir atmintis apie
padarytus malonumus ir naudą? Kur pasi-
gailėjimas ir artimo meilė?

O, koks skaudus lapo likimas!

Antanas.

SPORTAS.

“Sveikame kūne — sveikas protas”, sako išmintingas lotynų kalboje priežodis. Pridėjus prie to priežodžio da, kad sveikame, gerai fiziniai išlavintame kūne randasi taipgi tvirtas būdas ir stipra valia — mes greitai prieisime prie išvados, kad kūno fizinių jėgų lavinimas yra naudingas ir reikalingas mūsų jaunimui dalykas.

Pasaulio kultūrinės tautos kreipia kuodaugiausia domės į savo jaunimo fizinių jėgų lavinimą. Tam reikalui jos pašvenčia daug pinigų, laiko ir darbo. Organizuoja skautų, atletų, svaidininkų ir gimnastų draugijas ir burius ir raginte ragina jaunimą į juos spiestis ir auklėti, tobulinti savo kūno jėgas fiziniu mankštinimosi ir žaidiniais.

Gražaus pavyzdžio galime rasti pas čekus. Jų “sokolai” yra pagarsėję visame pasaulyje. Tai ne tik sportui atsidavęs čekų jaunimas, bet kartu gerai militariai išlavinta jaunimo milžiniška organizacija, visuomet pasirengusi savo tautos laisvės ginti su ginklu rankose.

Pas amerikiečius sportas yra plačiai išsišakojęs skersai ir išilgai visą kraštą. Atletų, svaidininkų, “foot-ball’istų” ratelių ir burių rasi kiekviename Amerikos mieste ir miestelyje po kelis ar keliolika. Augštesnės ir žemesnės mokyklos turi savo sporto skyrius. Kiekvienam metų sezonui yra pritaikinti tam tikri žaidimai ir jais gyvai įdomauja jaunimas ir visuomenė. Leidžiama tūkstančiais įvairaus turinio apie sportą knygų, o spaudoje tiek vietos pavedama sporto reikalams, kad kitą-syk atrodo, kad net per daug į sporto srytis jaunimą traukiama. Bet atsiminus, kiek naudos ateityje ta pati visuomenė gali sulaukti iš sveiko fiziniai jaunimo, nesistebi iš amerikiečių palinkimo prie sporto ir jų karščio, o dar jiems prijauti. Kūdikis išsivystęs į jaunikaitį ir savo jaunas dienas praleidęs prie mokslo ir sporto, išaugs į vyrą ar moterį — naudingus ir išvermingus šalies piliečius. O jei jaunikaitį iš mažes įkinkys traukti

politikos ar visuomenės sunkaus jungo, jis greit pavargs, nebūdamas gerai prisirengęs kovoti su gyvenimo audromis ir liks aplinkybių auka.

Lietuvių jaunimas gyveno ligšiol kitokiose apylostose. Svetimų vergiamas jis neturėjo nei laiko nei progos sportu užsiimti. Beto sveika Lietuvos gamta jam fizinių pajėgų neskundė. It ažuolai augo Lietuvos jaunikaičiai, ir kaip tie ažuolai buvo tvirti ir nelankstūs. Sportas ir yra tam sutvertas, kad prie stiprumo įgyti dar lankstumo, vikrumo ir judėjimų grožio.

Lietuvai tapus laisva ir nepriklausoma valstybe, tuojaus į tą reikalą rimtai ir pažvelgta. Atsirado iniciatorių ir Kaune susidarė iš sporto mėgėjų pirmoji “Lietuvos Sporto Sąjunga”, kurios uždaviniai siekė į Lietuvos jaunimo fizinių jėgų lavinimo srytis. Prie to Lietuvoje susiorganizavo skautų būriai. Šios jaunimo organizacijos gal būtų buvę šiandiena jau skaitlingos, jei naujos karo audros mūsų krašto nebūtų pavertę į mūsų laukus. Bet jos atsigriebs lietuviams priešus išvairius lauk. Gražiai pradėto darbo Lietuvos jaunimas neapleis.

Geriau dabar meskime vieną kitą žvilgsnį į Amerikos lietuvių jaunimo sporto darbuotę. Nežymi ir visai siaura jina. Lietuvos Vyčiai sportu nors ir labai įdomauja, turi net konstitucijoje pabrėžtas sportui auklėti taisykles, bet ligšiol mažai Vyčiai sportu rūpinosi. Vienur, kitur susidarė svaidininkų būriai (Jų yra, rodos tik trys. Vienas Springfield’e, Ill., antras Brooklyn’e, N. Y., o trečias Pensylvanijoje Kingstono apie linkėse, tai ir viskas) ir tuomi visas darbas užsibaigė. Pastaruoju laiku sporto reikalais susirūpino labiau Chicagos Vyčiai, kurie neseniai įsteigė atletikos ratelį ir žiemos sezoną žada pradėti nuo kūno mankštinimo pastogėse. Išanksto, žinoma, rengsis ir prie kitų sezonų sporto. Tai labai geras dalykas. Būtinai reikia liuoslaikio dalį pašvesti sportui, nes jis jaunimui begalo naudin-

Pan evėžio lietuviai maldininkai.

Kun. J. Žitkauskas vedami Žalinėje 1920 m. apylinkė Krekenavą grįžta namo. Pereina laikiną Nevėžio tiltą, nuo kurio prasidėta degėšiai. Matomi namukai yra vienintiniai prie šios Smelinės gatvės išlikę nuo gaisro 1918 m. Kiti-gi plotai daugumoje tebėra griuvėsiais, aptverti karo liekanomis — spigliuota vėla, atrodo kaip mūšio laukas. Pakilęs maldininkų ūpas lyg sakyte sako: "Būkite visi mūsų dvasios — veikia prikelsime visos Lietuvos griuvėsius."

gas ir reikalingas. Mergaitės neapsileisdamos vaikinams ir-gi tegul pasirūpina savo sporto ratelių steigimu. Sporto srytys taip gausios ir plačios, kad jose visiems bus naudos ir pasitenkinimo.

Svarbiausios sporto dalys yra atletika, gimnastika, plaukimas, čiuožimas ledu, svaidinys, "foot ball", "tennis court", basket ball". Bet jų yra daug ir kitų. Žiemai tinka geriausia čiuožimas ledu, atletika ir gimnastika. Nuo jų darbas ir reikia pradėti.

Turėdamas daug gražios vilties, kad Vyčiai pradėję į sportą domės kreipti, nesiliaus toliaus dirbti, bandysiu vėliau apie kiekvieną sporto šaką atskirai "Vytyje" pakalbėti ir nurodyti sporto veikimą į jaunimo protą ir būdą. Taip-gi tikiuosi, kad man į talką stos kiti, kurie suprantą sporto vertę.

Į sportą leisdami mes neprasižengsim prieš savo obalsius, bet juos dar geriau sustiprinsime. Ir labai svarbu tas, kad prie Vyčių patrauksime čia augusio jaunimo būrius. Jiems dabar mūsų organizacijoje persiaura, o kuomet su gražiomis savo idėjomis jungsime čia gimusiam jaunimui mėgiamąjį sportą — būsim tarpu savęs geriausi draugai ir kiekvienas turėsime savo darbui tinkamų sryčių.

Lietuvių katalikiško jaunimo geriausia pajėga yra visų gražius palinkimus, obalsius ir troškimus suvesti į vieną organizaciją ir tokią, kai yra Vyčiai. Tuomet būsim galingi ir naudingi.

Sporto Mėgėjas.

Iš Lietuvos.

Ivykiai Lietuvoje ypatingi.

(Rašo Matas Zujus).

Spalių 9 d., '20 m.
Kaunas.

Šiandiena Kaune labai rūsti atmosfera. Mūsų ministerijos grįžta iš Vilniaus. Šiandien prie Vilniaus turi įvykti sprendžiamasis mūšis, kuris nuspręs Vilniaus likimą. Ivykiai Lietuvoje ypatingi. Lydime kareivius į frontą su lenkais kovoti. Po Lietuvą karo ūpas. Karo dainos eina po šalį skersai ir išilgai.

Apsitvarkęs, imsiu rašyti "Vyčiui". Dabar leisiuos per sodžius į savuosius.

Matas.

Spalių 18 d., 1920 m.
Kaunas-Lietuva.

LIETUVOS VYČIŲ CHICAGOS APSKRICIO CHORUI. CHICAGOJE.

Draugai dainininkai:—

Kai įlipi į Vytauto kalną Kaune, tai toli-toli matyti: ir Suvalkų rėdybos ir Kauno apylinkės: sodžiai, ūkiai, bakūžės. Bet mintis toliau siekia, negu akis mato. Sunku užmiršti buvusius draugus, tad mintis skrenda pas jus.

Draugai — draugai dainininkai!

Jūs dainuojatę ir čia dainuojame. Kaip įstabu. Lenkai išplėšė Vilinių, lietuvių gražiausias jaunimas fronte — krauju ir gyvybe gina Tėvynės nepriklausomybę, į Kauną kas valanda parveža užmuštųjų kūnus, sužeistuosius, o tuo tarpu Kaune ir po visą plačią Lietuvą skamba daina. Ji lydi jaunuolius iš namų — iš bakūžių į eiles, lydi į frontą; mūsų šikiai dainos lydimi eina į kovą ir stebūklus daro: daug gausesnį priešą, turintį didesnių ir daugiau ginklų baile užkrečia ir į juodus kapus varo.

Nepavergti juodoms galimybėms dainininkų tautos!

Nutilus karo audroms, praeis karo ūpai ir mes linksmi dainuosime, kaip ir Jūs.

Iš buvusio Jūsų būrio dainininko priminkite nuoširdžiausius velijimus!

Jūsų — *Matas Zujus.*

"LIUOSYBĖ AR MIRTIS".

Brooklyno lietuvių katalikų darbuotojų burys, į kurį įeina p.p. Šimutis, Krušinskas, Šaliūnas, Tumasonis ir kun. Petraitis, sudarė legijoną "Liuosybė ar mirtis", kurio tikslu bus remti aukomis Lietuvos laisvės gynėjus. Sumanytojai paklojo ant Lietuvos aukuro po \$100.00 ir pasižada karštai tol dirbti Lietuvos laisvės reikalams, kol iš mūsų brangios tėvynės nebus išvyti visi lenkai. Kviečia jie širdingai visus lietuvius į "Liuosybės ar mirties" legioną prisirašyti ir prisidėti prie jo savo šimtinėmis.

Broklyniečių darbuotojų sumanymas labai gražus ir naudingas. Šiuo momentu kiekviena auka Lietuvai yra labai reikalinga. Amerikos lietuvių doleriai geriausiai įrankis lenkų poniškos puikybės ragams nulaužti.

Į "Liuosybės ar mirties" legioną verta ir reikia įsirašyti visiems Amerikos lietuviams.

R.

Užsilaikymas.

Yra tiesa, kad puikusias, kaip ir tas žmogus, kuris manęs save viską žinantį, ir kuris daug kalba, iš pirmo pasistato save virš kitų. Bet jis beveik visuomet už pus-valandos nustoja to pagerbimo, kurį iš pradžios apturėjo. Žmogus pradeda tokiu gėrėtis ir baigia pasipiktinimu. Iš kitos pusės, padorios dvasios žmogus, kuris neieško sau pagerbimo, trumpu laiku palieka visų numylėtu, vardan jo dorybės, kuri yra viena rūšis to slapto pagerbimo, kuriuomi kitus gerbiame, kaip tąjį žmogų, kuris ilgai negali kavotis, kuomet mes jį užtėmijam, tuomet mes juomi gėrėjamės. Jisai it turtinga kasykla, kuri iš viršaus mažai savo vertę rodo, nes auksas užkavotas ir tik tuomet jos nematomas brangenybes atrandame, kuomet ieškodami kasame.

M. Blanchard.

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

Bemoksliai ir Beturčiai.

Bemokslų ir beturčių tarpe didi darbai ir jausmai randa sau namus.

Didvyriai.

Mūsų krūtinės prakilniame kare atidengsime, o mūsų priesaika—pergalėti priežastyje už gyvenimą brangesnėje arba jos griuvėsiuose sutriuškintais mirti, yra augštybėse užrašyta.

Kiekviena Diena.

Vienas iš nebūtų paveikslų yra tas, kad dabartinė valanda nėra kritiška, nulemianti valanda. Užrašyk širdyje, jog kiekviena diena yra iš visų metų geriausia.

Tamsiausioji Diena.

Tamsiausioji diena šviesos spindulių turi; tamsiausia vilnis verčia viršun baltas putas, o per tankiausią debesiuotą naktį spindi kokia viena žvaigždėlė (naktį) palinksminti. Giliausia nusiminus siela ne vien nusiminimuose paplūdus, liūdniausia širdis ne vien liūdnumais pripildyta; saldžiai virš tamsiausių nusiminimų linksmumo užsilikęs spindulis šviečia.

Dievotumas ir Muzika.

Dievotumas Muzikos balsą pasiskolino, o Muzika Dievotumo sparnus paėmė; ir, it paukštis sveikinantis saulę, abu dangun skrieja ir skriisdami dainuoja.

Gyvenimas.

Gyvenimas, tai mūsų amžinasties kūdikystė.

Goethe.

Kiekvienas.

Kiekvienas asmuo šiame pasaulyje turi savo vietą užimti ir iš kai-kurio žvilgsnio jis yra reikalingas, ar jis nori būti, ar nenori.

Laikas.

Laikas, tai aukščiausia! Laikas, tai amžinastis, tai viskas ką amžinastis gali suteikti. Jisai neščias visu tuom, kas arkangėlus pralinksmina. Kas žudo laiką, truškina nežemiškas spėkas joms gimstant.

Young.

Laisvė.

Laisvė tave šaukia! Skubėk! būk prisirengęs; atmink kuomi tavo bočiai buvo; pirmyn! pirmyn! stiprus ir tvirti, vykite tironą jo urvan.

Lietus.

Malonus lietus puola ištroškusias gėles palaistyti; vėliau vėl saulė šviečia mūsų žemę palinksminti. Jei visados lytų, gėlės prigertų; jei visados saulė šviestų, gelių nebūtų.

Linksmumas.

Linksmumas, tai ūpo saldumas, gausus mielaširdystės šaltinis, nes jisai parodo gerąją blogų daiktų pusę aiškiau, kaip silpną gerų daiktų pusę... Žmonės maloniais pastoja malonius darbus darydami.

Bryce.

Stengkis būti malonus. Gerai apsimo-ka taip daryti, nes ištikrųjų labiau palinksminame tuos, su kuriais susieiname. Gyvenimo kelias nėra per daug gėlėms išklotas. Kam-gi tad didinti nemalones, pasiduodant neprielankumams ir saumelei?

Malda.

Malda daugiau nuveikia, nekaip pasaulis mano.

Tennyson.

Meilė.

Keli lašai įpilti į meilės žibintuvą, sukelia šviesią liepsną.

Scott.

Dievas visose pusėse visų Jo vaikų tarpe gausiai sėja meilę.

Kas gali patenkinti sielos nesibaigiantį ilgėsį, jei ne meilė? Duok man tavo meilę.

Mirtis.

Mirtis sulygina mus visus su visais, mes gulame viens šale kito, su beturčiais, turtuoliais, karaliais ir valkatomis. Mūsų atsiskyrimas kai-kurių trumpą laiką apgailėstaujamas, bet pasaulis, nors Mirtis kiekvienoje valandoje atsikartoja, žengia pirmyn savo valioje ir piktuose troškimuose paskendęs.

Mirtis yra geriems palaiminimu, blogiems-gi keiksmu.

Pasiketinimas.

Kuomet palaiminto gyvenimo slapybė mums paaikškėja, matome, kad kiekvienas pats sau turi ją išmokti.

Maziaus svajok apie darymą, daugiau apie gerų darbų atlikimą.

Tie, kurie neišmoko gerai atlikti kokio naudingo darbo, žemę apsunkena. Tarnysta, tai vienatinis prakilnumas.

Yra perdaug pasiketinimų padaryta — permažai išpildyta. Perdaug prižadų duota — permažai išlaikyta. Mes esame greitai naujų priesaikų daryme — greit pasirenkę senas atmesti. Darysime šį — darysime tą — o aną nedarysime — kada?

Gyvenimas neturėtų būti tokis supainiuotas, kaip mes jį norėtumėm turėti. Mes galime jį kiek palengvinti, jei tik turėtume noro. Padarykime tą gerą pasiketinimą veikiančiu šiandien, nežiūrint ar ši diena naujus metus pradeda, ar vasaros pradžią ženkliną. Visados yra progų gero darymui; visados yra progų savo mintis arba darbus prie kokio garbingo tikslo kreipti. Visados galime pasirinkti tinkamų būdų atsiekimui pageidauto ir pageidaujamo siekinio. Jei praeiti metai paliko neištesėtais ar negalima atsiminti tą patį balsą, kuris iš senų metų skamba, o naujų metų gimimą rodo, kuriame galima daryti pataisymus, atlyginimus ir pažangą?

Tai klaidinga mintis, tikri slėstai ir prigavimas tikėti, kad gyvenimo klausimą

galima metais išrišti. Turime teirautis nuo aušros iki aušros arba nuo aušros iki tamsos ir nuo tamsos iki aušros.

Arkivyskupas Spaulding.

Pataisymas.

Pataisyti pasaulį, pataisyti tautą nei joks išmintingas žmogus neapsiims; ir visi, išskiriant kvailius, žino kad vienatinis, nors daug lengvesnis pataisymas yra tas, kurį kiekvienas pradeda ir ant savęs ištobulina.

T. Carlyle.

Geras Patarimas.

Neužmiršk tų, kurie žemiaus tavęs stovi.

Pavojus.

Aš tik pranešu tau, kad pavojus arti, turėdamas norą tave išgelbėti.

Byron.

Pirmžengimas.

Pirmžengimo jūrės viesulose varžosi, ir tavo viltis gali, it putos, dingti.

— — — — —
Garbės saulė tik vardą kiek nušviečia, širdis-gi niekad jos spindulio neatjautė.

Priesaikos.

Priesaikos, tai mazgai mus prie dangaus rišantįs.

Priežiūroje.

Tasai, kuris savo rankose turi didžios mokyklos priežiūrą, negali visuose atsitikimuose susijudinimą ir sąjausmą parodyti.

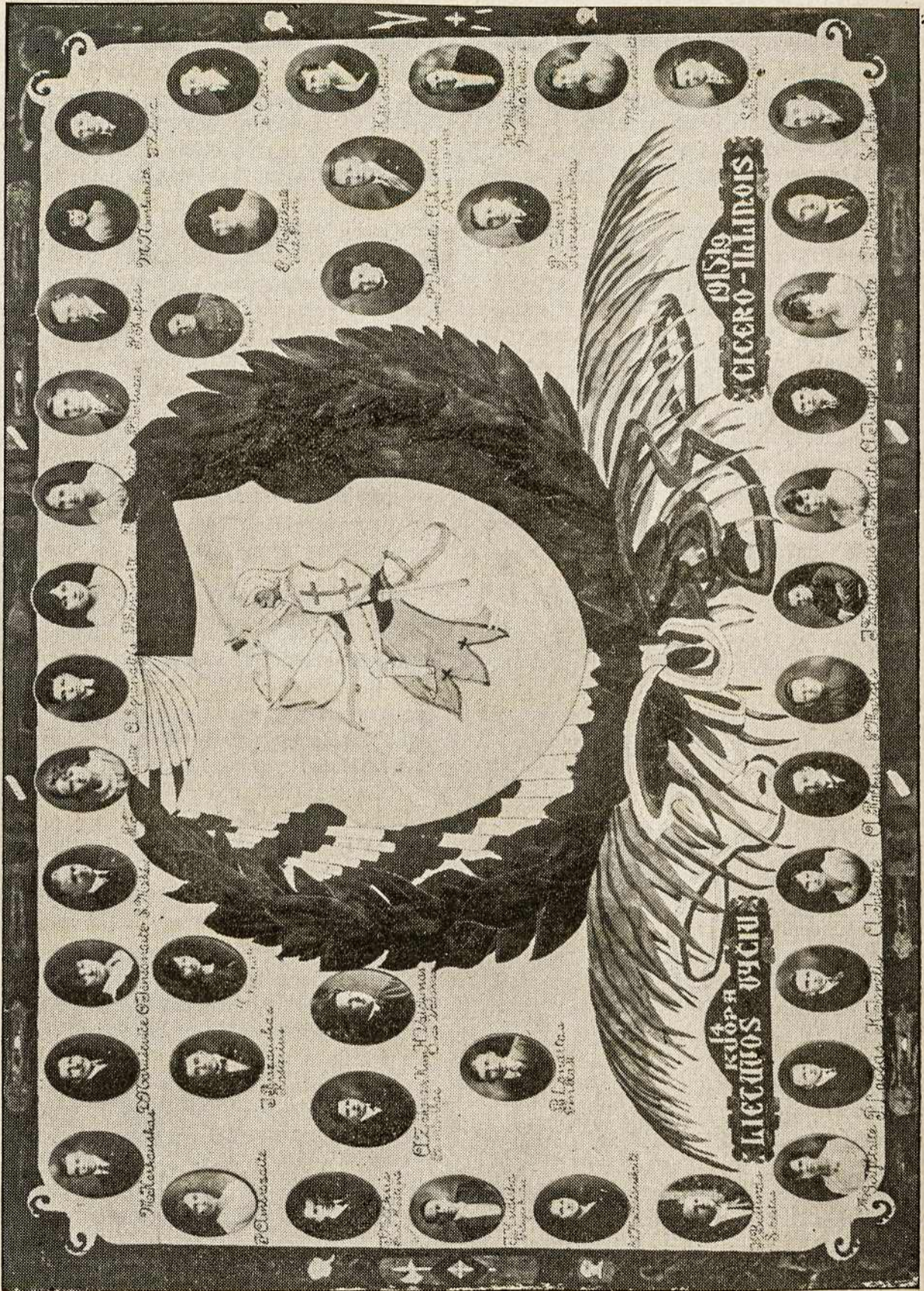
Prisirišimas.

Vos keli iš palinkimo prie jo prisirišę buvo, nei vienas iš asmeniškų pagarbos.

Skaistybė.

Nuolatiniai savo nedoriems geismams pasidavimai sielą vergystėn skandina, kurios baisenybė neužilgo pasirodo visoje išvaizdoje ir visame pasileidusio jaunojo pasielgime; bet skaistybė visai pažiūrai dvasiška ir žmogišką dailumą suteikia.

Kun. R. Hage, C. P.

LIETUVOS VYČIŲ, 14-ta KUOPA, CICERO, ILL.

Virkšnomis ir Virpšomis Atminti.

Kai saulė skaisčiai nušviečia pasaulį, ramu ir džiaugsmas bet kuriam gyviui. Ir pats žmogus tada šypsos. Apsiniaukia gi dangus, patamsėja pasaulis, ištinca žvarbos, — tai bet kuris gyvis lenda į plyšį. Niaukias ir paties žmogaus veidas. Ūpą sudaro — atmosfera.

Katras gi ūpas geresnis? Ar tas, kai žmogaus tik džiaugias, ar tas, kai žmogui tenka ir sielotis?

Miela miela saulutė. Tik kai ji perapsčiai šviečia ir šildo, žmogų ištizina, padaro nevalą, tinginį ir nerūpestingą. Jis nevertina to, kas perpigiai jam tenka.

Kur gi rečiau tepašviečia, ten žmones apskresni gyvenime ir ne manyte nemano kartis, kai ta gyvybės davėja, saulė, kartais ilgokai užtrunka. Tai kas, kad užtruko? Bet tik mes įsitikinę būtume ją esant ir galų gale sugrįšiant, užtekesiant ir atiduosiant mums visa tai, kas yra mūsų gyvybei žadėta. Tai dangaus saulės sistemoje.

Yra ir daugiau saulių ir jų konsteliacijų. Jos mistikinės, tačiau tokiais pat privalumais, kaip ir gamtinės. Jos aušta, džiu-gina arba niaukias žmogaus dvasioje, jo politikoje. Ir žmogus vienodai reaguoja — džiaugias, liūsta ar rūpinasi; tačiau del atmainų, galo sau nesidaro. Kam, kad nuvokia dalykų padėti esant nepastovią: gerumus virstant blogumais ir antraip. Taigi kantriai laukia atmainų, lavyruoja svarstosi į abi pusi tarp šviesos ir tamsio tarp vilties ir nusiminimo.

Ar kitaip mums bus, ištikus nebe maloniai mums konsteliacijai politikos sistemoje? Buvome gavę Vilnių, tą galą mūsų svajonių, mūsų diplomatijos siekimų. Džiaugėmės. Bet ar rimome? Ne. Kodel? Gi visi nuvokėme jį perpigiai gavę. At, du sisigy-nė, trečias laimėjo. Ar kitaip buvo ir yra su visu mūsų nepriklausomybės pavidalu? Nekitaip. Visi mums sakė ir tebesako: perpigiai, perpigiai. Laisvė, nepriklausomybė tegaunama pačiomis brangiausiomis aukomis, kraujo aukomis. Valstybė susikuriama paskučiausiomis turtų pastangomis. Tai mil-

žiniškas ūkis; milžiniško jam reikia inventoriaus ir daug dirbėjų, saviškių ir samdinių. Ir kai valstybė iš mūsų reikalavo vis naujų, vis didesnių turtų jai gerinti, mes sakėme: taip ir reikia. Mes spaudėmes, nuo savo burnos kąsni traukėme ir davėme. Pasikasydami, bet ne burbėdami. Kai laisvė ėmė reikalauti kraujo, mes ir to davėme. Mums nesisekė, mes pykome del mūsų klaidų ir nesumaningumo, vis delto kraujo aukų netik nesumažinome, dar dešimteriopai padauginome. Į kritusių vietą, štai stoja griežtai visa šviesioji, susipratusioji vyrija, pradedant nuo penktos klasės berniukų. Moterys ryžosi paleisti vyrus iš raštinių į mirtinos kovos lauką. Mokslas ir viskas atidedama šalin. Valstiečiai savo danga, savo žirgais ir ginklais stoja į rikiuotę. Tautos ūpas neregėtai kyla. Tauta jau įsiskonejusi laisvę ir savavaldybę. Ji žino, ko siekianti.

Ir šalia tautos - liaudies randasi dalis ištizėlių kabinėlių išperų, kurie ima zysti, aimanoti, net ašaras lieti. Pralaimėjom pralaimėjom: Vilnių mums avantūrininkai atėmė! Ir lyg išėigos nebemato. Tik ieško, ką čia saviškių dabar radus pakrimsti: tu kaltas, tu kaltas!

Ei, visi virkšnos ir virpšos! Vilnių mums dviveidžiai lenkai atėmė. Tik ar įsigalėjo? Ir ar įsigalės, kad ir jį trejus metus, ne tris mėnesius, pavaldytų? "Netik patriotų, visų jūristų ir teologų Vilnius mums skirstas, nes Vilnius — tai Lietuva, mes — tai lietuviai, — ir Lenkai čia — pašaliniai, nors kažin kaip prancūzai jiems padėtų"! Sakė mums vienas. Ir sakė pranašingai. Kieno teisė, to ir paskučiausias laimėjimas. Vilnius bus mūsų. Tai ne isterijos šauksmas, tai vyriškas dantų sukan-dimas. Mūsų tauta to užsimetė, ir ji gaus: ir Vilnių ir Valstybę ir nepriklausomybę.

Virksnos ir virpšos, apsidairykite aplink. Kitur dar blogiau. Kol Belgija tapo nepriklausoma, praėjo 28 metai karo ir diplomatijos varžytinių. Jei būtų liovusis po dvejų trejų metų? Būtų veltui žuvusios jų

aukos ir pastangos. Ištvėrė — ir atsiėmė padvigubintus savo indėlius. Tie patys lenkai, šimtą metų siekia savo nepriklausomybės. Ir pasieks, galų gale.

Ei, Lietuvos pilieti! Kas esi, vis tiek kaimynai tave pravardžiuoja kietasprandžiu užsispyrėliu. Tai ir būk pasiryžėlis. Bran-gus daiktas nepigus. Pirkis laisvę, nepri-klausomybę metais ir visu savo širdies ir kišenės turtu! Gal bus dar sunkiau. Ir vis delto tai nereikš, jog nesulauksi palengvė-jimo. Jei lauksi, sulauksi. Žinoma, ne su-dėjęs rankas.

Taigi kovon už laisvą Lietuvos Respu-bliką, kas turtu, kas ginklu, kas dvasios gy-venimu, — mums šviesi ateitis, mes laimėsi-me, nes visi laimėja, kas stengiasi teisėtai. Teisė, tiesa ir teisybė viešpatauja, nors ją nuolat trukdo sauvalė, melas ir ir suktybės!

Vaižgantas.

(“Lietuvos Gynimo Numeris”)

— o —

CHICAGOS LIETUVIŲ PROTESTAS PRIEŠ LENKUS.

Nedėdieny, spalio 31 d., š. m., Chicagos lietuviai be pažiūrų ir įsitikinimų skirtumo išėjo į gatves protestuoti prieš grobuonis lenkus, nešančius mūsų tautai naujus vergu-vės retėžius. Minių minios iškilmingai mar-šavo lietuvių apgyventomis miesto dalimis ir tarsi sakyte sakė visiems: kol gyvi lietu-viai, kol juose plaka karštai širdis ir teka gįslose kraujas — nepasiduos jie priešams ir nelenks savo sprando svetimiems.

Amerikos ir Lietuvos tautinės vėliavos gražiai plevėsavo virš minių galvų. Para-šai, reikalaujanti lietuviams teisybės ir lais-vės ryškiai margavo milžiniškoje protesto demonstracijoje.

Demonstracijos priešaky Dėdės Samo uniformoje žengė narsiai keli šimtai lietu-vių kareivių tarnavusių didžiojo karo lai-ku Suv. Valstijų armijoje. Šarvoti tėvynės meilės giliu jausmu ir tvirtu pasiryžimu ko-voti už tautų laisvę, kurios šiandiena labiau-sia trokšta Lietuva, jie rodė lietuvių mi-nioms kelią į darbą už Lietuvos gerbuvį.

Pulkai vaikų, mergaičių, išpuoštų tautinė-mis spalvomis drabužiais, moteris, vyrai, jaunimas, visi gyvi lietuviai išsipylė į gat-ves pareikšti gilaus meilės jausmo prie tė-vynės ir karčios paniekos priešams, paminu-siems po kojų skaisčiąją teisybę, žmonių ir tautų laisvę.

Automobilių šimtai, į kuriuos susispau-dė Chicagos lietuvių prekybininkai ir pra-monininkai su savo šeimynomis, lydėjo de-monstraciją iki didelės Illinois valstijos 7-to kareivių pulko svetainės, į kurią telpa virš 20 tūkstančių žmonių, bet demonstracijon išėjusių lietuvių ši svetainė neįtalpino. Tūks-tančiai lietuvių nuo svetainės durių grįžo namon.

— o —

Svetainė sklidinai žmonių prikimšta. Jos viduryje stovi pataisyta estrada kalbė-tojams. Aplink sėdynes, kuriose ilsisi karei-viai, choristai, Chicagos lietuvių inteligenti-ja, o toliau žmonių minios. Vedėjas kalba, bet jo žodžių nesigirdi. Jauti iš veido iš-raiškos ir gestų, kad į žmonių širdis atsi-kreipia, ragindamas visus eiti Lietuvai į pa-gelba aukomis ir tuom pasitenkinti. Užtat kalbėtojais nemažai ugnies kibirkštėlių iškė-lė miniose, bet ir jie nepasiekė visų. Arčiau estrados stovinti kalbėtojų žodžius ir mintis į širdi dėjosi, o tolymesni, suradę draugų ar giminių savaip Lietuvos padėtį svarstė ir gvildeno. net karštus ginčus del “paliokų” varė. Kalbėtojų balsai neįstengė visų sve-tainės kampų užpildyti ir pagauti žmones už širdies. Gal iš tos priežasties ir aukų surinkta labai mažai, tik \$9,000.00 sudėta Lietuvos reikalams, o žmonių buvo demon-stracijoje netoli 30.000. Pikti liežuviai po demonstracijos nešiojo žinių, kad Chicagos lietuvių “biznieriai” iš automobilių visai ne-buvo išlipę, todėl, esa, ir aukų suma taip ma-ža pasirodė. Ar tas teisinga, ar ne, lai sprendžia kiti. Šiuos žodžius rašančiam neteko to patirti.

Bet dar grįžkime prie kalbėtojų. Jų buvo daug ir kiekvienas savotiškų minčių pareiškė. Ištiesiems sakiniams cituoti ir sa-vo išvadas daryti apie kalbas “Vyttis” netu-ri tiek vietos, tik galima pastebėti, kad tu-

riningai pakalbėjo lietuviškai kun. N. Pakalnis, angliškai protestonų vyskupas (vardo neatsimenu) ir vėl lietuviškai p. Grigaitis, socialistas. Kiti nors sentimento ir daug rodė, bet minčių gilumu ir kalbos turiniu visai nepasižymėjo.

Nežiūrint tų ir kitų trukumų, kurių išanksto nepermatė demonstracijos rengėjai ir vedėjai (pavyzdžiui netvarkus aukų rinkimas svetainėje) jinau savo tikslo pasiekė. Chicagos lietuvių ūpas sukelta ir surinkta aukų nors nedaug, bet visgi ir tas geriau, kaip nieko.

Anglų spauda apie lietuvių demonstraciją prieš lenkus nieko nerašė. O labai gai-

la. Tokios demonstracijos retai ir pas kitataučius pasitaiko. Lietuviai kada nori, gali gražių dalykų padaryti. Turėsime vilties, kad artimoje ateityje chicagiečiai ne tik šautuvų, kulkasvaidžių, bet ir kanuolių Lietuvos priešams sumušti parūpys. Girdėti kad jaunimas, mūsų Vyčiai rengiasi karštai į darbą. Laikas smarkiau subrusti, nes lenkai jau veržiasi Lietuvos gilumon. Reikia visiems parodyti daugiau pasirijimo ir pasiaukavimo ir mesti ant tautos aukuro ne vien jausmus, bet viską, kas tik yra brangaus mūsų tautos laisvei apsaugoti nuo plėšikų.

Vienas iš Jaunimo.

Kas Jaunimo Veikiama.

CHICAGOS LIETUVOS VYČIŲ APSKRITYS.

(Iš jo susirinkimo nutarimų).

Lapkričio 7 d., š. m., Chicagos Lietuvos Vyčių Apskričio susirinkimas buvo Visų Šventų parapijos mokyklos kambariuose, Roseland, Ill. Atstovų suvažiavo iš visų kuopų gana skaitlingai ir su labai geru ūpu svarstė savo organizacijos ir lietuvių tautos reikalus.

Pirmą susirinkimo dalį užėmė raportai vakarų rengimo komisijų, atletų komisijos pranešimai apie gražią darbuotę Chicagos Vyčių sporto srytyse ir "Vyčio" likusių egzempliorių siuntimo į Lietuvą komisijos atskaita. Iš raportų paaiškėjo, kad gruodžio 26 d., š. m. C. S. P. S. svetainėje prie 18-tos gatvės bus lošiama "Eglė Žalčių Karalienė", po lošimo bus taipgi šokių. Atletų skyrius jau yra įsisteigęs, bet jame dar nedaug esama jaunimo. Ratelio pirmin. Vytis Kairis, pirm. pag. Vytis Paliulis ir apskričio raštininkė Vytė Mastauskaitė karštai ragino jaunimą prie atletų ratelio dėtis ir lavinti

savo fizines pajėgas. "Vyčio" likusių egzempliorių į Lietuvą pasiūsta 2600. "Pavasarininkų" Centru ir "Kariškių Žodžio" Redakcijai Kaune išsiūsta dvi dideli skryni, mažesniais pakietais pasiūsta kai-kuriems kareivių pulkams ir gimnazijoms. Šiuo reikalu darbavosi Vyčiai Šimulis ir Gritėnas. Persiuntimo kaštus apmoka Chicagos Lietuvos Vyčių Apskritys.

Nutarta uoliai darbuotis bendradarbių ir talentų izdo auginimui. "Vyčio" Redakcija ir pats apskritys yra gavęs keletą atsišaukimų iš lietuvių studentų prašančių paramos. Tat šiame susirinkime ir apkalbėta plačiau priemonės "Vyčio" bendradarbiams ir Vyčių studentams paremti. Galutini plenai bus patiesti netolimoje ateityje, gi šiuo tarpu sumesta aukų \$25 A. Vaičiūnui eiti tolimesnius muzikos mokslus Lietuvoje.

Lietuvos laisvei ginti vajui, varomam Chicagos L. K. Federacijos apskričio Chicagoje ir apylinkėse, Vyčių apskritys pažadėjo tiek darbo ir paramos, kiek tik iš Vyčių bus reikalaujama. Aukos duodamos ir renkamos Vyčių bus rekorduojamos "Vytyje".

Ikišiol Vyčių duosnumas ir darbas tautos reikalams, nežiūrint, kad jis buvo didelis ir gausus, dilo ir Vyčių vardo nekėlė. Nuo šio laiko Chicagos Lietuvos Vyčių kuopos, o taipgi bus kviečiami visi Amerikos Lietuvos Vyčiai, kiekvieną Vyčių auką mestą ant Lietuvos laisvės aukuro ir darbą atliktą lietuvių tautos naudai įrašyti į "Vytį", kad jis liūdytų apie Vyčių padėtas ir dedamas pastangas Lietuvos gynimui.

Lietuvos Vyčių 9-tam seimui, kuris bus ateinančiais metais Chicagoje apskričio rengiama daug gražios darbuotės. Šiam apskričio susirinkimui kuopų valdybų buvęs susirinkimas per savo atstovus pareiškė apie išdirbtus seimo rengimui plenus. Manoma seimo sesijoms imti svetainę vidurmiesty. Pirmas seimo vakaras skiriamas apskričio dramatiškam rateliui, Vyčio Balsio vedamam, antrą vakarą pavedama apskričio chorui Vyčio Pociaus vadaujaman, trečias vakaras dar neapspręstas.

Noumonės dalinosi kur laikyti seimo sesijas: ar vidurmiesty, ar kurioje lietuvių kolonijoje. Pavesta tas reikalas apkalbėti kuopoms susirinkimuose ir savo nuomones pranešti apskričiui, kuris galutinai tą dalyką savo susirinkimuose nuspręs. Apskritys taipgi pageidavo, kad seimas būtų apie liepos 4-tą dieną, kada rengiama Chicagos Lietuvos Vyčių tradicinis išvažiavimas.

Tai tiek, Chic. L. Vyčių Apskričio susirinkimo nutarimus ir sumanymus apskritai glaudžiant į krūvą.

Mūsų Chicagos Vyčiai iš visų pajėgų dirba.

Y.

KANUOLĖ LIETUVAI.

Nuo Liet. Vyčių 4-tos kuopos narių.

Lietuvos Vyčių 4-tos kuopos susirinkime, laikytame lapkričio 4 d. Dievo Apveizdos parapijos svetainėje Lietuvos gynimui dėjo:

Kun. Ig. Albavičius	\$100.00
Kun. J. J. Čuzauskas	100.00
S. Šimulis	25.00
A. Benaitis	25.00
E. Benaitė	25.00

J. Naujalis	20.00
I. Ilekis	15.00
V. Jodelis	15.00
J. Macas	10.00
A. Jankauskas	10.00
A. Ruikis	10.00
A. Bislys	10.00
Al. Bereckaitė	10.00
P. Bosytė	10.00
Z. Bartkaitė	10.00
J. Baubkus	10.00
J. Račkauskas	10.00
K. Rimkus	10.00
A. Burbaitė	10.00
M. Benaitė	10.00
P. Lapinskas	10.00
K. Meškis	10.00
V. Stankus	10.00
L. Vilkickas	10.00
A. Petrulis	10.00
M. Zizas	10.00
O. Sautulaitė	5.00
M. Bruozutė	5.00
O. Mockaitė	5.00
O. Cibulskaitė	5.00
E. Sventickaitė	5.00
T. Naumaitė	5.00
V. Staškūnaitė	5.00
S. Mankaitė	5.00
J. Grišius	5.00
K. Pansirna	5.00
P. Jencius	5.00
J. Slezas	5.00
M. Skiriūtė	5.00
M. Balsienė	5.00
J. Balsis	5.00

Po \$2.00: S. Žilingaitė, K. Apolskaitė ir B. Pankauskienė.

Po \$1.00: D. Šulckaitė, O. Leskauskaitė, F. Butneraitė ir M. Greičiukė

Viso

\$590.00

Jonas Karosas

5000 auksinų.

Sulig šios dienos kurso išeina virš 50,000 auksinų. Čia tik pradžia. Lietuvos Vyčių 4-tos kuopos darbas šiuomi nepasibaigia. Iki pasibaigiant Chicagos lietuvių vajui, gal bus nulieta ir antra Lietuvos gynimui kanuolė.

Kas pralenks Lietuvos Vyčių 4-tą kuopą.

Vyčiai.

LIETUVOS LAISVĖS PASKOLOS BONŲ
UŽ \$550.00.

Lietuvos Vyčių 24-tos kuopos (West Side) susirinkime spalį 21 d. Lietuvos laisvės paskolos bonų pirkto:

P. Cibulskis	100.00
J. Pariauka	100.00
J. Smilgevičia	100.00
J. Mikulėnas	50.00
J. Tekorius	50.00
A. Kaulakis	50.00

Iš kuopos izdo nupirkta bonų už \$100.
Išviso už \$550.00.

Lietuvos Vyčių 24-tos kuopos Lietuvos valstybės rėmimo pavyzdį turėtų pasekti visos draugijos.

Vytis.

PROVIDENCE, R. I.

Pirmas puikusias L. V. 103 kp. varde koncertas.

Niekas neužginčys, kad dailė kelia tautą. Ji tai išreiškia puikiasias tautos ypatybes ir parodo tautą tikroje šviesoje. Lietuvos Vyčiai pamylėję dainą ir paėmę lyrą daug kuomi prisideda prie mūsų tautos pakėlimo.

Jaunutė mūsų L. V. 103 kuopa ir neturėdama vadovo iki šiam laikui beveik nieku nepasirodė. Bet pribuvus į čia gerb. kun. A. Tamoliūnui į klebonus, kurs yra uolus Lietuvos Vyčių rėmėjas ir darbuotojas, jis tai surengė vietinės L. V. kuopos varde koncertą, pakviesdamas L. V. 17 kp. dainininkus iš Bostono, kad jie išpildytų pirmą puikųjį koncertą ir, kad tuomi pritraukti vietos jaunimą prie Lietuvos Vyčių organizacijos prigulėjimo.

Pirmas puikusias koncertas įvyko spal. 24 d. Palacė Casino svetainėje lygiai 7 val. vakare. Gerb. kun. A. Tamoliūnas buvo vedėjas. Vakaro programą, akompanuojant vytei A. Kiburiūtei, sekantys buvo išpildytas: 1) Duetas: J. Varaitis ir K. Vasiliauskas: "Mielaširdystė" — muzika M. Petrausko; 2) Solo: P. Milius: "Mano Laivas" — muzika M. Petrausko; 3) Solo: K. Vasiliauskas: "Kur tas Šaltinėlis"; 4) Solo: J. Varaitis: "Vai, Varge, Varge" — muzika St. Šimkaus; 5) Solo: A. Narinkaitė: "Senutėlė" — muzika M. Petrausko; 6) Solo: D. Antanavičius: "Kur Josi?" — muzika M. Petrausko; 7) Duetas: A. Norinkaitė ir K. Vasiliauskas: "Vai kad aš išjojau" — muzika M. Petrausko; 8) Piano Solo: A. Kiburiūtė; 9) Duetas:

A. Narinkaitė ir D. Antanavičius: "Eglė" iš operos "Žalčių Karalienė" — muz. M. Petrausko; 10) Vyrų kvartetą: a) "Atsiskirimas" ir b) "Vai, Broli, Broli"; 11) Visi artistai: "Gaudeamus".

Iš vietinių p-lės Emma Petrušūtė ir Adelė Šumskaitė sudainavo: 1) "Pas Darželį", 2) "Kas nuramins man širdelę?" ir 3) "Rudens Meliodija".

Lietuvos Vyčių 17 kp. dainininkai didžiai patiko vietiniams ir jie buvo iššaukti po kelis syk. Vytės A. Narinkaitė ir A. Kiburiūtė apturėjo gyvų gėlių pluoštus.

Paskui buvo atvaizdinta muzikalė komedija "Tėtė Pakliuvo", kuri labai prijuokino publiką. Ir galop su "Lietuva Tėvynė mūsų" įspūdingai užbaigta vakaras.

Tas koncerto vakaras gražiausia pavyko, o publika, kurios buvo apie 400 gėrėjosi įspūdingai užbaigta vakaras.

Daugiau tokių vakarų, kurie žadintų Tėvynės dainų pamylėjimą ir, kurie keltų Lietuvos Vyčių vardą.

Vyčių Vaiva.

— O —

AMSTERDAM, N. Y.

Spalį 17 dieną, š. m., L. Vyčių 100-ji kuopa šv. Kazimiero parapijos svetainėje lošė Amerikos Lietuvių gyvenimo 5 veiksmų veikalą "Gyvenimo Verpete."

Nors vakaras buvo pusėtinai šiltas ir gražus ir kiekvienam buvo malonu vaikštinėti lauke ir tyru oru pakvėpuoti, vienok į teatrą publikos atsilankė apščiai. Buvo pilnutė svetainė. Tas liūdija, kad Amsterdamo lietuviai supranta dailės vertę ir moka priderančiai ją ir jos mėgėjus gerbti.

P-lei Z. Kisieliūtei vadovaujant, programą pradėta dialogu "Skirtumas tarp vyro, moters ir riestutų", kurį labai gražiai ir gambiai atliko p-lės Veronika ir Stefanija Kisieliūtės. Toliau sekė vaidinimas veikalo "Gyvenimo Verpete". Lošėjai-mėgėjai savo užduotis atliko gana puikiai, todėl ir pats lošimas išėjo taip gerai, kad geriau negalima buvo ir norėti.

Pertraukoje klebonas kun. J. Židanavičius pasakė patrijotišką prakalbėlę apie dabartinę Lietuvos vargingą padėtį ir sunkią kovą už savo nepriklausomybę su žiauriu priešu lenkais. Ragino pirkti Lietuvos Laisvės paskolos bonus ir dėti aukas ant tėvynės aukuro kiek tik kas išgali. P-nas A. Lukšis skaitė Lietuvos Misijos Atsišaukimą:

Paskiau p-lė M. Žukauskaitė sakė Monologą "New York", kuriuo gražiai žmones prijuokino.

Antrą Monologą "Tėvynės Sapnai" atliko irgi p-lė M. Žukauskaitė, Lietuvos dvasia buvo p-lė A. Stočkiniūtė. Šis Monologas gražus ir ne vieną žiūrėtoją sugriauzdino. Pabaigoje dialogą "Lietuvaitė ir Lenkaitė" atliko gerai p-lė A. Kinderiūtė ir p-lė Z. Kisieliūtė. Žmones prijuokino iki sočiai.

Vakarēļi užbaigta Lietuvas imnu "Lietuva Tēvynē Mūsu".

Šis vakarēlis pelno davē virš 40 dolierių. Nemunēlis.

MATAS ŠIMONIS IR ONA MATULAITĖ.

Nariai Lietuvas Vyčių 25-tos kuopos, Cleveland, Ohio. Apsivedē spalių 29-tą d., š. m. Matas Šimonis karštas tėvynainis ir žymus visuomenėje veikėjas, Liet. Vyčių 25-tos kuopos pirmininkas. Prie to gabus aktorius ir dainininkas. Du metu buvo teatro režisierius. Ona Šimonienė (Matulaitė) gabi aktorė ir dainininkė.

Geriausios kloties jaunai Vyčių porelei!

INDIANA HARBOR, IND.

Čia vasaros laiku visas jaunimo judėjimas buvo kaip ir apsnūdes: vieni buvo išvažiavę pas savo gimines, o kiti buvo pailsę nuo karščio. Bet vasarai praslinkus, vėl viskas kitaip virto, vėl visi kimba prie darbo.

Spalių 17-tą d., š. m., L. Vyčių 55-ta kuopa, vadovaujant vietos vargonininkui, A. Glemžai, vaidino du veikalus: "Paklydėlio kelias" ir "Knarkia Paliepus". "Paklydėlio kelią" sulošė sekanti asmenis: Motinos rolėje — p-lė S. Rodžiūtė; Povilo — J. Guščius; Kaimynų giminių rolėje — S. Laurinavičius ir p-lė V. Petrauskaitė; Povilo draugai Amerikoje: Kazio rolėje — J. Eismiškis; Baltraus — J. Karvelis; Aniole rolėje — E. Auksulevičiūtė. "Knarkia paliepus" vaidino sekantieji: Burskio — Kapitono rolėje — J. Guščius; Burskienės — p-lė O. Simoniūtė; Dratevkos-kareivio — A. Matulevičius; Tarno — J. Eismiškis. Visi vaidintojai atliko savo užduotis pagirtinai, ypač pirmame veikale atsižymėjo p-lė S. Rodžiūtė, motinos rolėje. Jos lošimas gražaus išpūdzio darė į publiką. Antrame veikale gražiai lošė p-lė O. Simoniūtė ir A. Matulevičius, kuriedu geru nudavimu labai publiką prijuokino. Žmonių buvo pilna svetainė, kaip ir visuomet Vyčių vakaruose. Pelno liko \$91.25.

Jaunime, daugiau tokių vakarų!

J. G.

— O —
CICERO, ILL.
Sutuoktuvės.

Spalių 13 d., Šv. Antano Bažnyčioje susituokė p. Aleks. Zakaras su p-le Pet. Tamuliūnaite.

Jaunavedis yra L. Vyčių 14-tos kuopos pirminkas, kituose organizacijose valdininkas — vienas iš rimčiausių ir veikliausių šios kolonijos darbuotojų.

Jaunoji irgi yra veikėja, ypač darbšti L. Vyčių 14-toje kuopoje.

Laimingos jiems kloties!

Pr.

— O —
CICERO, ILL.
Vaidino "Švintant."

Spalių 17-tą dieną, Šv. Antano par. svetainėje, L. Vyčių 24-ta kuopa, iš Chicagos atvykusi į talką L. Vyčių 14-tai kuopai, atvaidino patrijotišką veikalą "Švintant". Veikalas yra tinkantis šiam laikui. Žmonių ūpą kelia ir jausmus labiau traukia prie savo tėvynės.

Veikale roles turėjo: Senis — Pet. Cibulskis,

Vaikinai: — St. Kairys, Sim. Žibas, A. Valionis. Dvasios, vaidelytės: B. Lapinskaitė, S. Radzevičiūtė, P. Lauriukaitė. Mergaitės: M. Stogiūtė, M. Vilkiūtė, Z. Mastauskaitė. Kaimynai — Kaz. Kiela, J. Mikolėnas. Piemuo — Pr. Savickas.

Laikė vaidinimo gražiai padainavo patįs artistai už scenos. "Kur Bakūzė Samanota" — solo padainavo p-lė Z. Mastauskaitė. Gražiu lakštutės balselių žmones žavėjo, ir užtai užsipelnė aplodismentų tiek ir tiek. P-nas B. Lauraitis akompanavo ant piano.

Po vaidinimo kuopos dvasiškas vadovas, kun. H. J. Vaičiūnas pasakė trumpą bet jausmingą prkalbėlę. Vakarą gabiai vedė p. Al. Zakaras.

Po programo jaunimas pasilikęs šoko ir lietuviškai žaidė.

Pr.

— O —
SPRINGFIELD, ILL.

Šis miestas gana gerai apgyventas lietuvių. Jaunimas čia taipgi gerai suorganizuotas. Yra Lietuvos Vyčių 48-ta kuopa.

Tik visa nelaimė tame, kad jaunimui neduoda veikti iš vienos pusės krikščionybės priešai, o iš kitos pusės tie, kurie arti lietuvių katalikų darbuotės vairo stovi. Užtat Springfielde nesiseka tautiški ir visuomeniški darbai.

Kada Vyčiai pasirengė statyti scenoje "Genaivaitė", tai tyčia buvo pašalintas choro vedėjas, kad Vyčių darbuotę paardyti. Bet nežiūrint visų kliūčių Vyčiai gyvuoja ir gyvuos.

Vytis.

— O —
PHILADELPHIA, PA.

Lietuvos Vyčių 3-čia kuopa laikė mėnesinį susirinkimą spalių 19-tą d., š. m. Susirinkimą atidarė malda pirm. J. Ringaila. Pasvarsčius praeito susirinkimo nutarimus, vakarų rengimo komisija pranešė, kad teatras "Rytų Pylis" bus lošiamas lapkričio 14 dieną.

Vytis J. Malukas patarė kuopai rengti balių su laimėjimais Lietuvos kareivių naudai. Vyčiai su džiaugsmu sumanymą priėmė ir čia pat suaukojo 105 dol. laimėjimams.

Susirinkimą užbaigė malda kuopos dv. v. kun. M. Karalius.

Koresp. V. Serbentas.

Rugsėjo 25 d., š. m., Vyčių kuopa rengė vakarą — balių šv. Kazimiero mokyklos svetainėje, Philadelphijos lietuvių našlaičių prieglaudos naudai. Gryno pelno liko \$201.62, kuriuos induoti šv. Vincento Labdarybės Draugijai paskirta komisija.

Našlaičių prieglauda randasi prie Wharton gatvės No. 304. Joje yra 50 našlaičių.

Karesp. V. Serbentas.

LAWRENCE, MASS.

Vyčiai K. M. Banevičius, M. J. Vilkišius ir F. A. Zaleckas, besklaidydami "Vyčio" lapus p. Vinco Jankaus ofise po No. 17 School Alley, surado Liet. J. Mačiaus prašymą siųsti jam jaunimo leidžiamų Amerikoje laikraščių. Jie tuojau sudėjo po dolerį ir išrašė Liet. J. Mačiui į Lietuvą "Vytį" visiems metams. Jei "Vytįje" ateityje rasis daugiau panašių prašymų, tai labai pageidaujama, kad Amerikos jaunimas — Vyčiai į juos kreiptų domės ir nesigailėtų kelių dolerių siuntimui "Vyčio" Lietuvos laisvės gynėjams ir šiaip jaunimui. Iš gražios dovanėlės džiaugsis Lietuvos jaunimas.

B. V. Z.

CLEVELAND, OHIO.

Spalių 29 d., 20, apšvedė uolus veikėjas L. Vyčių 25 kp. pirmin. M. Šimonis su p-le O. Matulaitė taipgi Vyte. Vestuvių vakarieniėje buvo renkama aukos Lietuvos Šauliams. Viso surinkta \$78.00. Aukojo: M.Šimonienė \$5.00; M.Šimonis 5.00; J. Januška 5.00; J. Konoverskas 5.00; K. Staupas 5.00; A. Kunigiškis 2.00; J. Čerkesas 2.00; M. Matulaitis 5.00; M. Ardzijauskas 2.00; J. Kuzas 2.00; J. Sadauskas 2.00; J. Kvederas 5.00; A. Konoverskas 10.00; A. Banis 10.00; J. Matulaitis 5.00; J. Šimonis 2.00; A. Žitkiūtė 1.00; A. Stankus 1.00; A. Mockaitis 2.00; M. Mačiutukė 1.00 ir M. Mikelioniūtė 1.00. Išviso \$78.00.

Ten Buvęs.

ALEKS. ZAKARAS IR PETR. TAMULIŪNAITĖ

Surišti moterystės amžinu ryšiu spalių 13 d., š. m., šv. Antano bažnyčioje, Cicero, Ill.

Jaunavedis yra Liet. Vyčių 14-tos kuopos pirmininkas. Yra rimtas ir energingas šios kolonijos veikėjas. Jaunoji yra darbšti Vyčių 14-tos kuopos narė.

Geriausių pasekmių jaunavedžiams!

Vytis.

Atsišaukimai-Pranešimai.

TAUT. FONDO VAJUS PRASIDĖJO.

Nuo lapkričio 1 d. prasidėjo Tautos Fondo vajas Lietuvos nepriklausomybės apgynimo reikalams. Visos lietuvių kolonijos, kurioms paskirta tam tikra pinigų suma sukelti, tuoj meskite viską į šalį ir rinkite aukas šautuvams, kulkosvaidžiams, kanuo-
lėms. Kuri kolonija savo kvotos nesurinks, Lietuva tai žinos. Lietuvos netik kaimo berneliai balnoja žirgelius ir karuzėn joja, bet ir Steigiamąjį Seimą nariai, ministrai, kunigai, studentai ir moterys siūlosi, kad tik ir joms duotų progą pasitarnauti savo motinei Lietuvai, stojant į kariuomenės eiles.

Mes, amerikiečiai, žiūrėkime, kad Lietuvos kariuomenei ginklų nepritrūktų. Visi įsikinkyme darban, kad Tautos Fondo vaju per lapkričio ir gruodžio mėnesius surinktume bent \$100,000 ir kad kuodaugiausia Lietuvos Paskolos bonų išparduotume.

Brooklyn, N. Y., lietuviai jau gerą pradžią padarė. Savo kvotą greit išpildys. Apreiškimo P-lės Šv. par. jau ir viršaus turi; Karalienės Aniolų par. salėj, spalio 31 d., kalbant kun. J. Petraičiui, mažas būrelis suaukojo \$419.60. Paskolos išpirko \$850. Šv. Jurgio par. salėj, C. Brooklyne, irgi spalio 31 d., kalbant L. Šimučiui ir A. Valantiejiui, neskaitlingas būrelis sudėjo net \$355.25 ir bonų kiek parduota.

Bet žiūrėkite kas Jersey City, N. J., darosi: Spalio 31 d. kalbėjo patsai klebonas kun. Krasnickas ir Newarkietis J. Brazas ir tuoj, kaip bematant, suklotą tautos aukuran *tūkstantis dolerių*, o ateinantį sekmadienį du syk tiek žada sukloti. Juk nedaug reikia, kad ir Brooklyną supliektų. Valio, už tai!

Westfield, Mass., tai maža kolonija. Bet pažiūrėkite ką jie padarė: vienu ypu sudėjo \$462.25 ir tuoj prisiuntė centran.

Apie Chicago ir-gi bruzdama. Daroma dideli prisirengimai, kad kuodaugiausia šautuvų Liet. kareiviams supirkus. Cicero, Ill., lietuviai pirmutiniai savo didelę auką L. R.

Kryžiui prisiuntė. Kitos, didesnės kolonijos ant ciceriečių papyko, kam joms už akių užlindo. Įsivaizdinkite tikrai, ciceriečiai visą *tūkstantinę* jau prisiuntė! O juk dar neviskas, tik pradžia.

Lietuviai, mūs brioliai Lietuvoje viską dabar tėvynei skiria: turta ir net gyvybę! Mes ir-gi negalime nuo jų atsilikti, nes esame tos pačios motutės vaikai; iš mūs gyvybės nereikalaujama tik *dolerių, darbo*. Skubėkime visi darban, nes gaišuoti nėra kada, kuomet lenkai giliau ir giliau į Lietuvą eina. Visi dabar žinokit, kad kas greičiau aukoja — šinteriopai aukoja. Skubėkit!

K. J. Krušinskas,

Tautos Fondo sekr.

222 So. 9th St., Brooklyn, N.Y.

— 0 —

Gerbiamosios ir Gerbiamieji Lietuvos Vytės ir Vyčiai:—

Vienybėje — galybė. — Žinodamos tą prieodį ir matydamos, kaip daug galima nuveikti išvieno dirbant, kreipiamės ir mes prie lietuviškų katalikiškų Draugijų, kad jos išvieno ištiestų pagelbos ranką ir mums, pažįstamoms sandarbininkėms, Seserims Kazimierietėms. Prakilnųs lietuviai katalikai ir Draugijos gelbsti įvairių įvairiausiems reikalams. Yra gelbėje ir prielankumą daugelis parodė ir mums, to niekados neužmiršime, bet kaip kiti mūsų tautos reikalai, taip ir mūsų mieriu pasiskirtasis katalikiškas jaunuomenės auklėjimas, kas kart vis pasidaro opesniu, reikalingesniu ir būtinu. Dirbame, kiek galime, bet visuomenės labai skirtas darbas, be visuomenės pagelbos, negali taip tarpti, kaip kad visiems norėtųsi. Mokinant mažąją kartą, reikia ir mokytojas išauklėti. Joms išlavinti reik tinkamų namų ir moksliskų pagelbų. Gavusios pasiskolinti, šįmet dabaigiame statyti prieš dešimtį metų pradėtą Vienuolyną. Nors jame da truks daug vietos, ypatingai labai reikalingos koplyčios, bet džiaugiamės, kad rei-

kalingos darbui ir pasilsiui vietos turėsime daugiau. Tik tiek mums dabar bėda, kad darbo ir pailsio vietos tebėra tuščios, išėmus darbininkes.

Atjaučiame kad ir be aiškinimų suprasi- te mūsų padėjimą ir reikalus ir kaip ki- tiems visiems reikalams kiltiširdingai gel- bėjote, neatsisakysite ir mums pagelbėti. Nereikalaujame sakyti, kad labai apibran- gysime Jusų visų gaillestingumą ir suteiktą pagelbą, ir visomis jėgomis stengsimės ją sunaudoti labai mūsų nuvargusios tėvynės naudai, skleisdamos tarpe jos vaikelių dorą ir apšvietimą.

Pasitikėdamos Jūsų prielankumo esa- me Jums iškalno už jį dėkingos ir liekamės

Jums atsidavusios,

Švento Kazimiero Seseis:

2601 W. Marquett Rd.
Chicago, Ill.

— o —

BENDRADARBIŲ IR TALENTŲ IŽDAS.

1. Chicagos Lietuvos Vyčių Apskričio susirinkime lapkričio 7 d. kuopų atstovai suaukojo \$25.00

2. Dievo Apveizdos parapijos kleboni- joje lapkričio 8 d. aukojo:

Kun. Ig. Albavičius \$5.00

Kun. F. Kemėšis 5.00

Kun. N. Pakalnis 5.00

K. J. Čužauskas 5.00

Jonas Karosas 5.00

Išviso \$50.00

Širdingai kviečiame visus Vyčius, Vy- tes ir Vyčių prietelius remti visomis galimo- mis jėgomis Bendradarbių ir talentų iždą. Aukas galima siųsti į "Vyčio" Redakciją, 3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

REDAKCIJOS ATSAKAI.

Korespondentei (Cambridžiuje). Apie tą patį dalyką jau tilpo žinutė "Vyčio" 18- tame numery. Tamistos aprašymo negalė- sime sunaudoti. Rašykite daugiau.

B-nui. Vaizdelį "Rudens Dienoje" ga- vome. Ačiū!

Chicagos Lietuvos Vyčių Apskričio parengtoje vakarienėje svečių pagerbimui lapkričio 10 d. Die- vo Apveizdos parapijos svetainėje surinkta aukų Lietuvos gynimui \$100.00.

LIEUOVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadovas: Kun. Ig. Albavičius,
717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirmininkas: Jonas E. Karosas,
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

Vice-Pirmininkai: 1. Pr. M. Juras,
Kernish Seminary, Webster Grove,
St. Louis, Mo.

2. O. Sidaravičiūtė,
237 Prospect St., Lawrence, Mass.

Raštininkas: Vincas Rūkštalis,
P. O. Box 168, Valparaiso, Ind.

Iždininkas: Petras Varakulis,
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Iždo globėjai: 1. J. A. Vilkišius,
455 Locust St., Valparaiso, Ind.

2. K. Paulionis,
454 Grand St., Brooklyn, N. Y.

3. A. Visminas,
23 Marion St., Worcester, Mass.

Literatinė komisija: 1. Kun. A. Tamoliūnas,
Providence, R. I.

2. Stud. Pr. M. Juras,
St. Louis, Mo.

3. Muzikas J. Čižauskas,
Baltimore, M. D.

4. Garso Red. L. Šimutis,
Brooklyn, N. Y.

5. Moksl. J. J. Šlikas,
Valparaiso, Ind.

Redaktorius: Jonas Karosas,
3249 So. Halsted St., Chicago, Ill.

— o —

L. VYČIŲ NAUJOSIOS ANGLIJOS APSKRIČIO VALDYBA.

Pirmin. A. Ambrozaitis,
92 Fern St., Athol, Mass.

Vice-pirm. Z. Gurkliūtė,
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Raštin. O. Sidaravičiūtė,
237 Prospect St., Lawrence, Mass.

Iždin. O. Z. Bugailiūtė,
24 Howard St., Nashua, N. Y.

Ižd. glob. A. Siminaitė ir J. Svirskas,
Organizatorius K. S. Jonaitis,
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

KUOPŲ ANTRAŠAI (Susinešimui).

- 1-mos kuopos: M. Juškienė,
129 Melrose Str., Montello, Mass.
- 2-ros kuopos: M. Bernotaitė,
78 Oak St., Lewiston, Me.
- 10-tos kuopos: J. Gailiūnas,
The Lithuanian Store, Athol, Mass.
- 17-tos kuopos: J. Červokas,
244 W. Broadway, So. Boston, Mass.
- 18-tos kuopos: K. Bukevičiūtė,
29 Clark St., Cambridge, Mass.
- 20-tos kuopos: K. Nadzeika,
7 South St., Nashua, N. H.
- 26-tos kuopos: J. Romanas,
28 Vale St., Worcester, Mass.
- 27-tos kuopos: K. Kašeta,
214 Washington St., Norwood, Mass.
- 69 tos kuopos: A. Romanas,
(vardas gatvės neišskaitomas) Pittsfield, Mass
- 78 tos kuopos:
94 Bradford St., Lawrence, Mass.

Vestuvių Monai.

Panedėlis sveikatai,
Utarninkas turtui,
Sereda geriausia iš visų dienų,
Ketvergas nuostoliams,
Pėtnyčia kryžiams,
Subata jokios laimės.

Tad matai, jaunas asmuo, jei esi išmin-
tingas ir laikai pagarboje senų žmonių kal-
bas ir padavimus, išsirink seredos dieną ves-
tuvėms ir pasidžiaugsi meile, linksmumu ir
gera laime iki tavo dienų pabaigos.

Žmonės Keturi.

- Tas kuris žino ir žino, kad jis žino,
Yra išmintingas — sek jį.
- Tas kuris žino ir nežino, kad jis žino,
Tasai miega — pažadink jį.
- Tas kuris nežino ir nežino, kad jis neži-
no
Yra kvaiys — liaukis jo.
- Tas kuris žino ir žino kad nežino,
Yra kūdikis — mokyk jį.

Arabų Patarlė.

Žmonės.

Žmonės tēmija didžiuosius, bet kuomet
kiti aukščiau jų pasikelia, mažiau pagerbti.
Didieji nori su didžiuliais draugauti, betur-
čiai su beturčiais, o turtuoliai su turtuoliais,
nes tai žmogaus prigimtis yra taip daryti.

Žmogus Susipratęs.

Ne lengva eiseną, gerai padirbti drabu-
žiai ir gerai uždėti, nė kalbos apie turtuo-
lius ir didžiuosius daro žmogų susipratu-
siu, bet širdis pavojuje ištikima, garbė nuo
dėmės liuosa, siela tuštumą paniekinanti,
žmogų daro susipratusių.

Teisingas Žmogus.

Kunigaikščiai ir ponai, tai vien tik ka-
ralių kvapas, teisingas žmogus, tai Dievo
prakilniausias darbas.

Burns.

Dvi Žmonių Rūši.

Yra dvi žmonių rūši ant šio pasaulio —
tie kurie visados rengiasi daryti šį-tą, ir
tie kurie eina pirmyn ir padaro.

Verksmas.

Ak, koks perteklius yra verkti ir aša-
rose liūdną atsilsį rasti!

Užsilaikymas nuo kalbos visados didžiu
mokslaviryū patariamąs. Tai buvo pirmuti-
nė pamoka kurią Pythagoras (Graikų fi-
lozofas) suteikė savo mokintiniams. "Arba
tylėk, sakydavo jis jiems, arba tark ką ge-
resnio už tylą".

M. Blanchard.

ORGANAS AMERIKOS LIETUVIŲ R. K.
ŠV. JUOZAPO DARBININKŲ SAĞOS.

"DARBININKAS"

eina utarninkais, ketvergais ir subatomis

Metams \$4.00

Bostone ir apilinkėj m. \$5.00

Užrubežyj metams \$5.00

"DARBININKAS"

242-244 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Kokią Kaledu Dovaną Pasiųsi Savo Mylimiems Lietuvon?

Pinigai Jiems Tai Brangiausia Dovana!

TAI NIEKO NELAUKDAMAS tuojaus pasiųsk savo seniems tėvukams, broliukams, sesutėms ir giminėms kurie iš po karo nuvarginti laukia tavo pagalbos. Tau tie keli dolieriai nieks, o jiems didelę pagalbą ir džiaugsmą suteiksi. Taipgi priimam pinigus padėjimui Lietuvos Bankoje sulig dienos kurso:

ČIA GALIMA PIRKTI LAIVAKORTES, SIŪSTI DAIKTUS IR DRABUŽIUS LIETUVON.

BAKSUS SIUNTIMO DAIGTŲ LIETUVON GALIMA GAUTI PAS MŪS UŽ PRIEINAMA KAINA.

ŠI BENDROVĖ DABAR PARDUODA SAVO ŠĖRUS PO \$6.00 VIENA, PAKUBINKITE IR PIRKITE DABAR, NES TRUMP ULAIKU ŠĖRŲ KAINA PAKILS.

Važiuojantiems Lietuvon parūpiname pasportus ir kitus reikalingus dokumentus teisingai ir greitai. Už darbą garantuojame. Visais reikalais malonėsite kreiptis šiuo adresu:

VALANDOS: Kasdiena nuo 9 val. ryto iki 6 vakare. Utarninkais, Ketvergais ir Subatomis nuo 9 valandos ryto iki 9 valandai vakare.

Lithuanian Sales Corporation

(LIETUVIŲ PREKYBOS BENDROVĖ)

3249 So. Halsted St.

Phone Yards 6062

Chicago, Ill.

LIETUVIŲ KRIŠČIONIŲ DEMOKRATŲ DIENRAŠTIS

"DRAUGAS"

KAINA CHICAGOJE:

Metams \$6.00,
Pusei metų \$3.50.

UŽSIENYJE:

Metams \$6.00,
Pusei metų \$3.50.

SUV. VALST.

Metams \$5.00,
Pusei metų \$3.00.

"DRAUGAS"

1800 WEST 46th ST. CHICAGO, ILL.

Savaitinis Laikraštis

"GARSAS"

Leidžiamas Susivienijimo Lietuvių R. K.
Amerikoje, išeina kas ketvergias.

Prenumeratos kaina:

Metams \$2.00
Pusei metų \$1.00
Užsienyje \$3.00

Apskelbimų kainos ant pareikalavimo.

"GARSAS"

222 South 9th Street, Brooklyn, N. Y.

Tel. Williamsburg 5063

Turiny's "Vyčio" No. 19 {92}

I. Piliava Lietuvai. Žynys.	1 pusl.
II. Lietuvos kareiviams ir šauliams. Ex-Kareivis.	3 "
III. Patvarumas. Augštaičių Jonas.	4 "
IV. Ant Berybio okenano. Žilvitis.	6 "
V. Ateitis (eilės). A. Jakštas.	7 "
VI. Geležinis Vilkas. J. K.	8 "
VII. Kelkis. Antanas.	8 "
VIII. Aidų aidūžiai. Žibutė.	9 "
IX. Mūsų Jaunimas. A. K. Tauragis.	10 "
X. Būdėkime. Antanas.	12 "
XI. Mano Svajonės. Žilvitis.	13 "
XII. Lapas. Antanas.	13 "
XIII. Sportas. Sporto Mėgėjas.	14 "
XIV. Iš Lietuvos.	16 "
XV. Liuosybė ar mirtis. R.	16 "
XVI. Šviesos spinduliai. A. K. Tauragis.	17 "
XVII. Virkšnomis ir virpšnomis atminti. Vaišgantas.	20 "
XVIII. Chicagos lietuvių protestas prieš lenkus. Vienas iš jaunimo.	21 "
XIX. Kas jaunimo veikiama (korespondencijos). 1, 2, 3, Chicago, Ill.; 4. Providence, R. I.; 5. Amsterdam, N. Y.; 6. Indiana Harbor, Ind.; 7, 8. Cicero, Ill.; 9. Springfield, Ill.; 10. Phi- ladelphia, Pa.; 11. Lawrence, Mass.; 12. Cleveland, Ohio.	22 "
XX. Atsišaukimai — Pranešimai.	28 "
XXI. Bendradarbių ir talentų izdas.	29 "
XXII. Redakcijos atsakai. Liet. Vyčių Centro valdybos antrašai	29 "

Paveikslai:

1. Kur banguoja Nemunėlis; 2. Lietuvos narsūs kariškiai karo lauke;
3. Mokinės kirpimo bei siuvimo mokyklos Šiauliuose, Lietuvoje;
4. Panevėžio lietuviai maldininkai; 5. Lietuvos Vyčių 14-ta kuopa Cicero, Ill.; 6. Matas Šimonis ir Ona Matulaitė; 7. Aleks. Zakaras ir Petr. Tamuliūnaitė.

"VYTIS"

3249 SO. HALSTED ST. CHICAGO, ILL.

